

Základní škola Benešova, Třebíč

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Kultura

Besedovali jsme s Arnoštem Goldflamem

V třebíčské městské knihovně probíhala ve dnech 29.11. – 1.12.2007 velká akce – projekt s názvem Kdo si čte, nezlobí. Kampaň pro dětské čtenáře a jejich rodiče zahájil Arnošt Goldflam, režisér, herec, autor divadelních her a spisovatel. V autorském čtení představil své pohádkové knihy...

Pokračování na str. 3

Betlém-místo narození Ježíše Krista

Foto: Pavel Mikoláš

Kultura

Pokusy o recenze
Ostře sledované vlaky

Film Ostře sledované vlaky Jiřího Menzela, oceněný Oscarem v roce 1966 za nejlepší cizojazyčný film, se mi velice líbil. Hlavně role Miloše Hrmy, sexuálně frustrovaného mladíka, ztvárněného Václavem Neckářem, byla skvělá. Nezapomenutelná byla rovněž role Vlastimila Brodského coby nacistického politika a jeho kultovní hláška „Situace našich armád je kromobyčejně příznivá” je nezapomenutelná...

Pokračování na str. 5

Kultura

Mladí zpěváci soutěžili o zlaté hrdlo Benešky

Ve dnech 28.11. a 5.12.2007 se na naší škole uskutečnila soutěž o zlaté hrdlo Benešky. Do soutěže se celkem přihlásilo 16 soutěžících. Do druhého kola mohlo postoupit pouze sedm z nich...

Pokračování na str. 4

Život kolem nás

Děti, učte se, ať si můžete vydělat na cestu do Izraele

Pan učitel Mikoláš, učitel dějepisu, koncem října absolvoval společně s dalšími pedagogy České republiky studijní seminář v Izraeli. Zajímalo nás, ...

Pokračování na str. 9

Sport

Florbalový turnaj v Okříškách

V nové krásné sportovní hale ZŠ Okříšky se v pondělí 19. 11. 2007 sešla mužstva ze ZŠ Náměšť nad Oslavou, ZŠ Kněžice, ZŠ Okříšky a ZŠ Třebíč Benešova, aby bojovala o postup do okresního kola...

Pokračování na str.16

Zábava

Hovořil jsem s Luborem Machem, tvůrcem nejrozsáhlejšího webu ČR - Simpsonovi.cz

Dnes jsem hovořil s majitelem Simpsons webu Luborem Machem. O jeho webu ví snad každý druhý, či třetí Čech. Lubor Mach (21 let) má tento web už 10 let. Byl vyhlášen i Simpsonologem. Našel jsem na něho kontakt na internetu a podařilo se mi s ním spojit...

Pokračování na str. 17

Simpsonovi.cz

Zábava

Milý Ježíšku,

slyšela jsem, že umíš plnit přání, když se Ti pošle dopis. Jsem jeden z dílů člověka. Říkají mi levá noha. Nedávno si se mnou pán vykračoval po chodníku, najednou jsem uklouzla a pán se rozplácł na zem. Nejdříve zanađával, ale pak začal hrooozně sténat. Já jsem také učitila hroznou bolest...

Pokračování na str. 21

OBSAH

Obsah

Obsah.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Vánoční ředitelské okénko.....	2
Zástupci středních škol se sešli se žáky a jejich rodiči.....	2

Kultura

Besedovali jsme s Arnoštem Goldflamem.....	3
Projekt „Rukama nohama“ pokračoval v Hornu.....	4
Mladí zpěváci soutěžili o zlaté hrdlo Benešky.....	4
Pokusy o recenze.....	5
Čtenářská anketa.....	7

Život kolem nás

Dopis od Raviraje.....	8
Povídali jsme si o vztazích mezi lidmi.....	8
Děti, učte se, ať si můžete vydělat na cestu do Izraele.....	9
Výlet do Prahy.....	10
Deváté třídy poznávaly naše hlavní město.....	10
9. A v poslanecké sněmovně.....	10
Jak osmáci prožívali výměnný pobyt v Grossbottwaru.....	11
Skauting.....	11
Škola kamarádí se školkami.....	12
Žáci 6. C spali ve škole.....	13
Kam chcete na střední školu-Didacta 2007.....	13
Výsledky dějepisného seriálu.....	14
Tajný kámen.....	14

Mentální anorexie.....	15
Únosce přítelem.....	15
Ptali jsme se našich čtenářů-anketa.....	15

Sport

Florbalové turnaje	16
Mezinárodní pětiutkání v Rakousku.....	16
Josef Rygl vítězem Běžeckého poháru mládeže.....	16
Běh Libušíným údolím a Cross Country v Pardubicích.....	16

Zábava

Hovořil jsem s Luborem Machem, tvůrcem nejrozsáhlejšího webu ČR-Simpsonovi.cz.....	17
Rodina Homolkovic.....	19
Tajemný příběh.....	21
Milý Ježíšku.....	21
Znáte sestry Diddlinkovic?.....	22
Mini testík pro holky.....	22
Významné osobnosti-TEST.....	22

Složení redakce

Šéfredaktor: Kateřina Sobotková

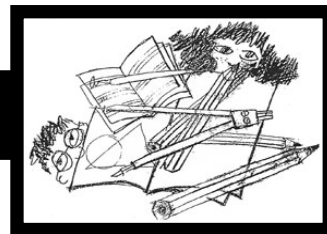
Zástupce šéfredaktora: Zoja Chimed Ochir

Fotografové: Kristýna Dobšínská, Hana Chlupáčková, Dominik Němčanovský

Grafici: Kristýna Dobšínská, Marcela Kloudová, Kateřina Veselá

Rubriky:

1. Kultura- Nikola Buchalová, Kristýna Dobšínská, Věra Pelánová
2. Život kolem nás- Kristýna Dobšínská, Nikola Doležalová, Dana Fialová, Marcela Kloudová, Aneta Vitamvášová, Dominik Němčanovský
3. Sport- Ivana Benáčková, Hana Chlupáčková, Kateřina Sobotková
4. Zábava- Jana Dvořáková, Renata Charvátová, Zoja Chimed Ochir, Kateřina Veselá

Slovo šéfredaktora

Zdravím všechny čtenáře! Právě vychází druhé číslo našeho – vašeho školního časopisu GAG-BEN.

Konečně jste se dočkali a můžete si přečíst články od našich redaktorů, ale i od vašich spolužáků.

V časopise můžete najít zajímavé články, např.: Didacta, reportáže z velmi neobvyklých akcí, poutavé slohové práce, ty

Vánoční ředitelské okénko

I když to letos vypadalo, že bude krásná bílá zima, skutečnost začíná být trochu jiná. Vánoce zřejmě budou na blátě. Vánoce, nejkrásnější svátky. Dny klidu a pohody, dny, kdy se scházejí celé rodiny. Dny, kdy se vzpomíná na ty, kteří už s námi nejsou. Štědrovečerní večeře a očekávání dárků pod stromečkem. Chtěl bych vám popřát co možná nejkrásnější a nejklidnější a nejpohodovější prožití Vánoc. Závěr roku je zároveň i okamžikem ohlédnutí a zhodnocení roku, který končí. Rok 2007 byl na naší škole velice úspěšný. Nejen co se týče vzdělávání – velice úspěšně dopadly testy 5. a 9. tříd Cermat, všichni žáci byli přijati na SŠ a SOU – dokonce 20 žáků na Obchodní akademii, což je skoro celá třída, ale i co se týče akcí, které škola realizovala. Pokračovaly mezinárodní výměny a vrcholem asi bylo vystoupení skupiny dětí 30. září v Albert Hall v Londýně. Pochopitelně, že bylo i několik okamžiků, na které velice rád a rychle zapomenou. Do nového roku 2008 vám přeji, aby to byl rok úspěšný a spokojený.

Ředitelova povzdechnutí

Velice mě mrzí nízká účast rodičů a žáků 9. tříd na tradiční schůzce, kterou škola organizuje ve spolupráci se středními školami z Třebíče a širokého okolí. Schůzka se konala v pondělí 3. prosince 2007 a byla oznámena jak v informačním letáku na začátku roku, tak v žákovských knížkách a na webových stránkách školy. Přítomno bylo 9 škol z Třebíče, 2 z Moravských Budějovic a po jedné z Rosic a Znojma. Je škoda, že tato akce nebyla více využita, protože se jednalo o možnost osobního kontaktu s představiteli těchto škol /ředitel, zástupci ředitelů nebo výchovní poradci/. V důsledku této situace se vedení školy rozhodlo, že letos se tato akce konala naposledy a od příštího roku se již nebude konat. Škoda.

Moje další povzdechnutí se týká zájezdu do Londýna v květnu 2008. Tak jak to zpočátku vypadalo, že bude velký zájem o návštěvu světové metropole Londýna, tak v danou chvíli se vrátilo 19 přihlášek. To je

nejlepší recenze z filmového klubu 6., 7., 8. a 9. tříd a dozvíte se, jak se třídám 6.B a 6.C spalo ve škole, co zažili žáci devátých tříd při svém dějepisném putování po našem hlavním městě a určitě se pobavíte s rodinkou Homolkovic. Vaši pozornost jistě upoutají rozhovory i sportovní stránka. Budete-li se chtít dozvědět víc, navštivte webové stránky naší školy.

Spoustu vytoužených dárek od ježíška, hodně zdraví a veselého dovádění o vánočních svátcích a také mnoho příjemných chvil s naším - vaším časopisem

Vám přeje Kateřina Sobotková

pro variantu samostatný autobus málo a pro variantu cesta linkovým autobusem je pouze 14 zájemců. To je také málo. Takže pokud se neobjeví další zájemci, budeme nuceni zrušit i tuto akci. Škoda.

Mgr. Jaroslav Dejl

Zástupci středních škol se sešli se žáky a jejich rodiči

Schůzka se konala v jídelně školy 3. 12. 2007 v 18 hodin. Koná se každoročně, ale tentokrát byla poslední z důvodu malé přítomnosti žáků a rodičů. Na pozvání přišlo 13 škol.

Gymnázium a SOŠ Moravské Budějovice, Střední škola řemesel a služeb Moravské Budějovice, SOŠ a SOU nábytkářské Rosice u Brna, SOŠ a SOU Znojmo, Kuhlreiter svářecí stroje Třebíč, SŠ veterinární, zemědělská a zdravotní Třebíč, Střední škola stavební Třebíč, Soukromá SOŠ a SOU Třebíč, Střední průmyslová škola Třebíč, Hotelová škola Třebíč, Katolické gymnázium Třebíč, Obchodní akademie Třebíč a Gymnázium Třebíč.

Všechny přítomné uvítal pan ředitel Jaroslav Dejl. Po něm se ujali slova zástupci středních škol, paní Minaříková z Úřadu práce a paní učitelka Irena Fišerová. Pomáhali zde tři chlapci z 9.D, kteří našim hostům připravili občerstvení. Po skončení krátkých úvodních slov se hosté odebrali ke svým stolkům. Podávali tu informace nejen žákům, ale i rodičům.

Autor: Renata Charvátová, 9. C

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřčtete na stránkách **GAG-BEN**u, to si jinde nepřčtete!

Chcete vědět, co se děje na naší škole?
Čtete **GAG-BEN**!

Besedovali jsme s Arnoštem Goldflamem

V třebíčské městské knihovně probíhala ve dnech 29.11. – 1.12.2007 velká akce – projekt s názvem Kdo si čte, nezlobí. Kampaň pro dětské čtenáře a jejich rodiče zahájil Arnošt Goldflam, režisér, herec, autor divadelních her a spisovatel. V autorském čtení představil své pohádkové knihy Tatínek není k zahzení a Tatínek 002. Besedy s autorem se zúčastnili i žáci naší školy. Pokusili jsme se pro vás zaznamenat alespoň některé otázky posluchačů a především odpovědi pana Goldflama.

Arnošt Goldflam při poutavém vyprávění

Čerpal jste při psaní svých pohádek ze zkušeností svých nebo i svého tatínka?

Víte, rád jsem si vymýšlel. A pak, když jsem chtěl udělat něco velkého, nějak jsem to popletl, pokazil. Trošku jsem to sobě připodobnil. Hlavně jsem chtěl, aby to byly opravdu pohádky. Když jsem jako dítě usínal v posteli u rodičů, třeba, když jsem byl nemocný, v horečce, díval jsem se na takovou starou skříň se suky. Viděl jsem v tom nějakou obludu, koně, jak táhnou kočár a podobně. Také se mi leccos zdálo. Míchám tedy vše – sny, vzpomínky, historky.

Jaký má vaše kniha vliv na výchovu syna?

Každý večer, co jsem doma, synovi čtu. On usíná a já ho držím za ruku a povídáme si, co kdo zažil. A když vám pak syn, když spolu hrajete fotbal, v kterém nijak nevynikám, nebo mu urážíte obyčejnou hůlku, řekne: „Ty seš ten nejlepší tatínek na celém světě!“ nemusím nic dodávat. V kolika filmech jste hrál?

Asi ve čtyřiceti až šedesáti, počítám-li i televizní.

V kolika letech jste poprvé hrál ve filmu?

To bylo ještě za studií. U režiséra Petra Tučka. Povídá: „Pojďte sem, vy jste dobrý ksicht.“ A film pak začínal a končil mým obličejem. Často mě obsazují jako bizarní typ.

Jakou nejslavnější divadelní hru jste napsal?

Napsal jsem hru Biletářka, ta se hrála i v Austrálii, Americe, Německu. Písek, ta byla vyhlášena hrou roku. Napsal jsem padesát her a asi deset se ujal. Obyčejně mají větší úspěch ty veselejší. Já si cením i jiných.

Kde píšete?

Doma, nejraději. Zpočátku jsem psal na stroji, pak i rukou a poslední rok a půl na počítači. Při psaní musí být ticho, dokonce jsem si dával

Arnošt Goldflam při autorském čtení

špunty do uší.

Jaký obor na JAMU jste vystudoval?

Režii.

Pracujete i s dětmi? (Pracujete raději s dětmi nebo s dospělými?)

Párkrát jsem děti v představení měl. Nejraději pracuji s tím, kdo je šikovný.

Jak jste se vůbec dostal k divadlu?

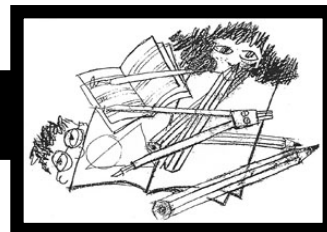
Chtěl jsem být malířem, naučil jsem se grafiku. Ale nešlo mi to tak, jak bych si přál. Tehdy jsem účinkoval v Divadle na provázku ve hře Alenka v říši divů. Pak jsem se přihlásil na režii. A zůstal jsem u toho.

Arnošt Goldflam podepisuje svou knihu

S Arnoštem Goldflamem by se povídalo ještě velmi dlouho. Dokázal své dětské posluchače natolik zaujmout, že se jim vůbec nechtělo z besedy odejít a byli by nejraději poslouchali tak dlouho, až by už leželi v postýlkách a slyšeli: „A vy už teď dětičky běžte taky spát, ať jste zrovna tak šikovní jako ten váš tatínek!“

Autor: Jana Dvořáková 6. C
Záznam: Eva Pokorná
Foto: Petra Stejskalová 6. A

Projekt „Rukama nohama“ pokračoval v Hornu

Ve dnech 23. – 25.10. 2007 jsme se zúčastnili setkání zástupců jednotlivých škol zapojených do projektu „Rukama, nohama“ v Hornu.

Pan Šebesta-dokonce dvakrát

Díky zkušeným lidem z divadelní branže jsme se všichni pomocí nejrozumnějších zajímavých her rychle seznámili. Poznali jsme zástupce čtyř rakouských škol, slovinské, slovenské a maďarské školy. Nejvíce jsme se přátelili s našimi sousedy ze slovenské Záhorské Vsi. Další dva dny jsme už pracovali v tandemových skupinách, my s vídeňským uměleckým gymnáziem. Za pomoci zlínského animátora Milana Šebesty a rakouského animátora Jamese Claye jsme si vyzkoušeli několik technik, kterými se dá tvořit animovaný film. Třetí a poslední den zakončila prezentace prací jednotlivých skupin a jejich plánů do budoucna. Další komunikace mezi skupinami probíhá přes speciální webové rozhraní. Z tohoto setkání jsme odjžděli nabíti novými zkušenostmi a skvělými dojmy.

Společně prezentujeme, co jsme vytvořili

Už se těšíme na další setkání, které proběhne na vídeňském gymnáziu formou návštěvy. Díky organizaci paní učitelky Zahrádkové znovu vycestujeme do Hornu, tentokrát v kompletní sestavě žáků 7.C, 8.A, 8.B naší školy, kteří se zajímají o náš film. Na dvoudenním pobytu,

který je naplánován předposlední týden v lednu, budeme společně pracovat na další fázi filmu. První část jsme zpracovali na výtečnou a čekáme na odezvu vídeňských žáků. V Hornu budeme vytvářet scénář a zvukový doprovod našeho filmu. Informace o projektu najdete na info školy Mit Hand und Fias a webovém portálu manipede.net.

Autoři: Aneta Coufalová, 9. D
Eva Pokorná, 9. D
Jan Zima, 9.D

Mladí zpěváci soutěžili o zlaté hrdlo Benešky

Ve dnech 28.11. a 5.12.2007 se na naší škole uskutečnila soutěž „O zlaté hrdlo Benešky“. Do soutěže se celkem přihlásilo 16 soutěžících. Do druhého kola mohlo postoupit pouze sedm z nich, a proto to byl v prvním kole velký boj. Ve druhém kole jsme se opět setkali s Michaelou Pavlečkovou, Lucií Deabisovou, Lucií Stejskalovou, Ivanou Benáčkovou, Lucií Drápelovou, Zojou Chimed Ochir a Andreou Pažourkovou.

Vítězka soutěže-Lucie Drápelová

V druhém kole, které se uskutečnilo ve středu 5.12. se už definitivně rozhodlo, kdo ze soutěžících opravdu vlastní zmiňované „zlaté hrdlo“. Soutěžící byli velmi vyrovnaní, takže to porota neměla vůbec lehké. V průběhu soutěže také proběhla divácká soutěž a její vítězkou se stala Lucie Stejskalová z 8.C.

A jak soutěž nakonec dopadla?

1. místo Lucie Drápelová 9.D
2. místo Ivana Benáčková 9.C
3. místo Michaela Pavlečková 7.A

Celou soutěž organizovala a soutěžící připravovala paní učitelka Irena Fišerová, programem nás po celou dobu provázela Aneta Coufalová, zpěv soutěžících nám ozvučil pan učitel Marek Jirků. I jím patří velký dík !

Autor: Ivana Benáčková, 9.C
Foto: Vratislav Fišera

Pokusy o recenze

Slavíci v kleci

Děj se odehrává v chlapeckém internátu. Do chlapeckého ústavu proslulého přísnou výchovou a nemilosrdně trestajícím ředitelem přichází nový vychovatel. Je to bývalý učitel a hudebník, kterému se nepodařilo prorazit v muzice. Je to taky férový chlapík, který to na zlobivé kluky, jejichž duše se pod přísnými tresty zatvrdily, zkouší po dobrém a s pomocí své milované hudby. Rozhodne se z nevychovců postavit pěvecký sbor a v jednom z nejzlobivějších kluků přitom rozpozná geniální talent...

Můj názor: Film se mi strašně moc líbil. Okouznil mě jejich nádherný zpěv.

Autor: Irena Sedláková, 7.C

Slavný dirigent Pierre Morhange se vrací do Francie na matčin pohřeb. Setkává se tu s dávným spolužákem Pépinotem, který mu řekne, že také jejich učitel hudby už umřel. Učitelův deník vrací Pierra do starých časů.

Píše se rok 1949 a talentovaný Clément Mathieu přijímá místo v internátní chlapecké škole, jejíž chovanci-divoci, problematičtí chlápci, často sirotci - rozhodně nejsou studenty ochotnými pronikat pod jeho vedením do křehkých tajemství hudby. Tyranský ředitel školy Racin se domnívá, že na žáky platí jen přísnost. Clément se však rozhodne, že vsadí na metody, které jsou blízké jeho srdci. Oříškem se pro něj stává právě Pierre Morhange, chlapec s d'ábelskou povahou, ale andělskou tváří a nádherným hlasem. Ten stojí v samém středu učitelova boje o duše ztracených chlapečků a krásu světa. Mathieu začíná prostřednictvím magického světa hudby měnit životy svých svěřenců navždy.

Film se mi líbil, protože byl v originálním provedení a měl dobrý děj.

Autor: Ondřej Sláma, 6.C

Ostře sledované vlaky

Film o kousku života Miloše Hrmy a jeho spolupracovníků na jedné vlakové stanici. Miloš Hrma je bezproblémový klučina. Má ale jeden svůj problém. Jaký? Za vším hledejme ženskou. Miloš se zamiloval do mladé průvodčí, která často projížděla jejich stanicí. Když měl ovšem dokázat své mužství, jeho nervy ho zradily. Byl na tom psychicky tak špatně, že si podřezal žíly v „hodinovém hotelu“. Díky duchapřítomnosti jednoho řemeslníka však žil dál, a tak se vrátil zpět na stanici, kde se mu povedlo dokázat, že je opravdu muž. Bohužel ho na konci filmu zabili.

Film se mi líbil, těšil jsem se na něj, protože jej starší generace hodnotila jako výborný. Nezklamal, humor byl skvělý. Nejlepší hláška filmu je podle mě „Inspektorská zahrádka je v prdeli!“

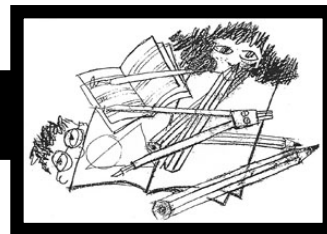
Autor: Zdeněk Jirovský, 9.D

Film ostře sledované vlaky Jiřího Menzela, oceněný Oscarem v roce 1966 za nejlepší cizojazyčný film, se mi velice líbil. Hlavně role Miloše Hrmy, sexuálně frustrovaného mladíka, ztvárněného Václavem Neckářem, byla skvělá. Nezapomenutelná byla rovněž role Vlastimila Brodského coby nacistického politika a jeho kultovní hláška „Situace našich armád je kromobyčejně příznivá“ je nezapomenutelná. Ve filmu se mi též líbila role Josefa Somra jakožto výpravčího Hubičky, který proslavil film scénou, kdy orazítkoval zadeček mladé slečny.

Film, ačkoli z konce války, ukazuje lidské vlastnosti stejně, jako by lidé žili v dobách největšího míru. Sice před českými filmy upřednostňuji filmy zahraniční, ale tomuto bych dal vysoké hodnocení 9 bodů z 10.

Autor: Libor Bartejs, 9.D

Tajný deník Adriana Molea

V úterý 20.11.2007 navštívila ZŠ BENEŠOVA divadelní představení s názvem „Tajný deník Adriana Molea.“ Hráli herci divadla Drak z Hradce Králové. Jedná se o hru, kde nevystupuje žádný významný politik či vědec, ale člověk nám v těchto letech nejbližší „puberták.“ Adrian nemá lehký život, jeho otec je alkoholik, matka nespokojená žena, hlavně kvůli svému manželovi, tak není divu, že si brzy najde milence, s kterým odejde. Adrian a otec hospodaří sami, ale je vidět, že jim maminka chybí, jde to s nimi z kopce. Adrian však řeší jiné problémy a to sice to, jak získat svou vysněnou dívku Pandoru, která chodí s jeho nejlepším kamarádem. Dále taky to, že po něm chce peníze na svačinu jeden jeho spolužák. Vyskytují se tam i jiné postavy, např.: starý Baxter a jeho pes Šavle, kterým chodí Adrian vypomáhat a později se s nimi spřátelí, pes Harry, který rád leze do rozkroku, Adria-

nova babička, která by se chtěla nastěhovat ke svému vnukovi a synovi, ředitel školy a další postavy. Hra končí tím, že se Adrianova matka vrátí zpět ke svému muži. Adrian získá Pandoru a všichni jsou šťastní.

Autor: Dana Fialová, 9.A

Při čtení knihy Tajný deník Adriana Molea se dostáváme do Leicesteru v 80. letech minulého století, kde žije ve slepé ulici nepochopený intelektuál Adrian Mole starý 13 a tři čtvrtě roku a skrze jeho deníkové zápisky poznáváme jeho dosavadní strastiplný život s nezaměstnaným otcem a matkou, které dává za vinu svoji zpusťšenou plet'.

Oba do sebe navíc lijí alkohol při jakékoli příležitosti a kdykoli to jde. V úvodu této knihy se dozvídáme, jaké si dal hrdina této knihy novoroční předsevzetí, mezi které patří i pomáhání starším spoluobčanům, kvůli čemuž se také přihlásil do klubu Milosrdných samaritánů, kteří mu následně přidělili opravdu starého a mrzutého spoluobčana Berta Baxtera. Když k němu přijde poprvé, doufá, že má špatnou adresu. Adresa byla samozřejmě správná a senilní komunista, kterého má na starost, mu život rozhodně nebude ulehčovat. Navíc k nim do třídy přijde nová žačka Pandora, do níž se okamžitě zamiluje a která také okamžitě začne chodit s jeho nejlepším kamarádem Nigelem. Toho pak přísahal po tomto zjištění nenávidět. Ke všemu ho navíc začne vydírat budoucí trestanec Barry Kent o veškeré peníze, které bude mít. Časem se Pandora s Nigelem rozejde a přes několik svých kamarádů a kamarádek se Adrian dozví, že se zamilovala do něho. Vztah mezi nimi

se přirozeně začne vyvíjet a přes všechny útrapy, které Adrianovy připravuje jeho matka, otec, pes Harry, vyděrač Barry Kent a vůbec všichni a všechno, co mu jen brání v rozletu, nepřestává doufat ve šťastný konec své školní docházky, což představují závěrečné zkoušky.

Toto divadelní představení bylo pro mě opravdu nekompromisním shrnutím toho opravdu nejpodstatnějšího ze stejnojmenné, dějově obsáhlé knihy, kterou jsem přečetl doslova jedním dechem a stejně tak pět dalších pokračování. Po přečtení knižního ztvárnění děje o Adrianovi bylo velmi zajímavé příběhy z jeho života i vidět, i když divadelní představení neobsahovalo všechno to, co by se myslím i hodilo. Naopak podle mého názoru tam bylo pár věcí i zbytečných. V divadelní verzi bylo pár scén zcela vymyšlených, i když ne špatných.

Autor: Dominik Němčanovský, 9.C

Knihy Tajný deník Adriana Molea je psána formou deníku a vypravěčem je 13 a půl roku starý kluk. Popisuje zde příběh anglické rodiny z počátku osmdesátých let, její trable i problémy britské společnosti. Avšak i o vážných věcech se zde mluví s jedinečným anglickým humorem.

Tuhle knížku bych určitě doporučil i těm, které moc nebaví číst – stejně jako mě. Knížka má totiž jen 143 stran a při jejím čtení se určitě nudit nebudete.

Autor: Luboš Rygl, 9.C

Foto: webové stránky

Čtenářská anketa

Vzorek žáků od 6. do 9. třídy ZŠ měl odpovědět na otázky týkající se jejich zájmu o čtení. Anketa byla provedena v týdnu od 25. 11. – 30. 11. 2007, odpovědělo na ni celkem 312 žáků. Zúčastnění žáci navštěvují jak běžné, tak sportovní, nebo výběrové jazykové třídy.

6. ročník:

Celkem odpovídalo 66 žáků 6. třídy, z toho 30 chlapců a 36 dívek.

Na otázku, zda žák rád čte, odpovědělo:

Chlapci: 79% ano, 21% ne

Dívky: 78,5% ano, 21,5% ne

Celkem: 79% ano, 21% ne

(většina žáků čte alespoň jednou týdně, více záporných odpovědí se objevovalo v běžných a sportovních třídách)

Žebříček oblíbenosti žánrů:

Dívky	Chlapci
1. dívčí román	1. komiks
2. komiks	2. sci-fi
3. horor	3. horory, fantasy, pověsti

Jaká by podle žáků měla kniha být? Co by v ní nemělo chybět? Co od ní očekávají?

Chlapci i dívky očekávají, že kniha bude zábavná, vtipná a napínavá. Dále by chtěli obrázky a šťastný konec. Dívky preferují něco „o holkách“, romantiku, lásku, mají rády příběhy o zvířatech (koně, psi). Chlapci vyžadují boj, akci, válku, objevil se i požadavek na hodně krve a rvaček. Všeobecně jsou žáci radši, když má kniha méně stran. Čtou rádi časopisy (ABC)

7. ročník:

Celkem odpovídalo 76 žáků 7. třídy, z toho 45 chlapců a 31 dívek.

Na otázku, zda žák rád čte, odpovědělo:

Chlapci: 51% ano, 49% ne

Dívky: 74% ano, 16% ne

Celkem: 61% ano, 39% ne

(dívky čtou častěji než chlapci, již méně žáků čte alespoň jednou týdně, více záporných odpovědí se objevovalo v běžných a sportovních třídách)

Žebříček oblíbenosti žánrů:

Dívky	Chlapci
1. dívčí román	1. komiks
2. horor	2. horor
3. komiks	3. sci-fi

Jaká by podle žáků měla kniha být? Co by v ní nemělo chybět? Co od ní očekávají?

Kniha by měla být napínavá, zajímavá, lehce pochopitelná, s dobrým koncem, s neočekávaným koncem, s obrázky. Žáci už od knihy vyžadovali poučení. Dívky preferují zamilované příběhy o lásce a trápení, o dívkách v jejich věku. Dalšími tématy mohou být opět zvířata, avšak i závislosti na drogách, poruchy příjmu potravy. Chlapci by rádi četli o sportu, počítačích, letadlech, autech, vesmíru, o lupičích, vrazích, horolezcích a hrdinech. Opět by kniha neměla být dlouhá. Oblíbené jsou časopisy (Gamepage, ...)

8. ročník:

Celkem odpovídalo 79 žáků 8. třídy, z toho 42 chlapců a 37 dívek.

Na otázku, zda žák rád čte, odpovědělo:

Chlapci: 71% ano, 19% ne

Dívky: 67% ano, 33% ne

Celkem: 79,5% ano, 20,5% ne

(již méně žáků čte alespoň jednou týdně, více záporných odpovědí se objevovalo v běžných a sportovních třídách)

Žebříček oblíbenosti žánrů:

Dívky	Chlapci
1. dívčí román	1. komiks, fantasy
2. dobrodružná lit.	2. sci-fi, dobrodružná lit.
3. horory	3. detektivky

Jaká by podle žáků měla kniha být? Co by v ní nemělo chybět? Co od ní očekávají?

Žáci očekávají dobrou zápletku, vtip, napětí, aby kniha zaujala už od začátku. Kniha by měla dát ponaučení. Někteří se chtějí u knihy bát. Dívky si rády přečtou o vrstevnicích, o lásce, o celebritách, o životě. Chlapci třeba o mimozemšťanech, o bojích, vraždách. Někteří už vyžadují dlouhé knihy (500 stran), ale převažuje většina, která chce minimální počet stran. Raději čtou moderní knihy. Velké oblíbené se těší časopisy (Bravo, Popcorn, Playboy (??))

9. ročník:

Celkem odpovídalo 91 žáků 9. třídy, z toho 47 chlapců a 44 dívek.

Na otázku, zda žák rád čte, odpovědělo:

Chlapci: 38% ano, 62% ne

Dívky: 70% ano, 30% ne

Celkem: 53,5% ano, 36,5% ne

(u chlapců se objevuje extrémní nechuť ke čtení, již méně žáků čte alespoň jednou týdně, více záporných odpovědí se objevovalo v běžných a sportovních třídách)

Žebříček oblíbenosti žánrů:

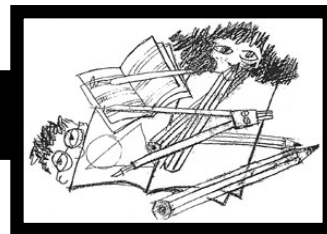
Dívky	Chlapci
1. dívčí román	1. dobrodružná lit.
2. horory	2. fantasy
3. dobrodružná lit.	3. sci-fi, komiksy

Jaká by podle žáků měla kniha být? Co by v ní nemělo chybět? Co od ní očekávají?

Většina žáků vyžaduje poučení, radu do života. Dále očekávají pobavení, že kniha bude zajímavá, přínosná, různorodá a napínavá. Více se objevuje lit. fakt. Očekává se nečekaný zvrat a nečekaný konec. Ostatní požadavky jsou různorodé. Někdo chce „hezkou češtinu“, jiný „nespisovný jazyk a pubertální výrazy“. Chlapci opět rádi čtou o počítačích, mobilech, autech, sportu, rybách... Dívky o kamarádství a lásce.

Podle průzkumu má záliba ve čtení s narůstajícím věkem klesavou tendenci, což je zvláštní. Rádo čte přibližně 66% žáků. U dívek je jednoznačně nejoblíbenějším žánrem dívčí román, u chlapců jsou to komiksy, sci-fi a horory. Od knihy téměř vždy vyžadují napětí a pobavení. U chlapců se často objevuje požadavek násilí a brutality. V naprosté většině odpovědí byly gramatické chyby, většina žáků neumí srozumitelně vyjádřit myšlenku, spousta odpovědí byla nečitelná.

Anketu zpracovala ve spolupráci s Městskou knihovnou v Třebíči pí. uč. Fraňková
Upraveno pro potřeby časopisu

Dopis od Raviraje

Drazí přátelé ze ZŠ Benešova, zdraví Vás Raviraj Purushotama, Vaše adoptivní dítě z Indie. Mně i mé rodině se daří dobře a doufám, že Vám také.

S nadcházejícím obdobím Vánoc stále častěji myslím na Vás a na vše, co pro mě děláte. Děkuji Vám za dárky, které jsem od Vás dostal. Je to krásné oblečení a peněžní částka.

V období Vánoc slavíme tři festivaly.

Jsou to Divali – hinduistický svátek světél, Ramzan – muslimský svátek a Vánoce - slavené křesťany.

Právě končí období dešťů a farmáři sklízí svoji úrodu.

Nedávno jsem dokončil semestrální zkoušky, po nichž následuje 15 dní prázdnin. Zúčastnil jsem se jednodenního soustředění pořádaného Sociálním střediskem Dharma Jyothi. Tématem soustředění bylo řízení a efektivní komunikace. Naučil jsem se zde mnoho praktických dovedností, písniček a her.

Moc Vám děkuji za Vaši laskavou péči. Já i moje rodina Vám přejeme hodně štěstí a zdraví.

Váš Raviraj Purushotama

Povídali jsme si o vztazích mezi lidmi

Žáci 6. a 7. ročníku hovořili v rámci rodinné výchovy o vzájemných vztazích v rodině, mezi kamarády, v práci a ve společnosti vůbec. Pokusili se pak na tyto náměty napsat slohovou práci.

Lenka

Tento příběh se odehrává v malé chudé vesničce v chudé rodině. Žije v ní matka s pětiletou dcerou Lenkou. Bydlely v malém rozpadajícím se domku jen se třemi místnostmi - koupelnou se záchodem, kuchyní s obývacím a ložnicí. A ani ty místnosti nebyly příliš velké. V ložnici byly dvě postele a jedna malá skříň. V koupelně byl jeden špinavý záchod a stará vana. Kuchyně se skládala jen z malé poloprázdné lednice, nefunkčního sporáku a malé kuchyňské linky, byla spojena s obývacím, ve kterém se nacházelo jedno křeslo a stolek s rádiem. Byly na tom hodně špatně. Matka neměla práci, a proto neměly skoro žádné peníze. Vyhrožovali jim, že jim odpojí elektřinu a teplou vodu. Matka už nevěděla, co má dělat. Když jednou večer matka procházela účty, došlo jí, že to nemohou splatit, a pro uklidnění si dala rum. Potom už nedokázala přestat. Každý večer si dala jeden, dva, tři, pět, devět panáků a když jí flaška došla, prodávala nábytek, aby si mohla koupit další. Lenka se jí ptala, proč ho prodává, a matka jí vždycky odpovídala: „Musíme platit účty a nemáme na to dost peněz, tak je prostě musíme nějak sehnat.“ Matka byla čím dál víc zoufalejší, opilejší a hlavně chudší. Jednoho dne někdo zaklepal na dveře a ozvalo se: „Otevřete! Tady sociální pracovnice!“ „Matka poloopilá nic nenamítala, když jí odváděli dítě. A malá Lenka tomu nerozuměla a myslela si, že jede na výlet. Matka si řekla: „Aspoň ji nemusím pořád krmit a starat se o ni. Už mě pěkně štvala.“ Po pár týdnech se z matky stala bezdomovkyně. Když neměla peníze na alkohol, jen ležela na zemi a nic nedělala, protože věděla, že už nemá smysl žít. Když se

jednou prohrabovala ve svých věcech, narazila na fotku své dcery. Až v tuto chvíli se uvědomila, co vlastně provedla. Předtím ani nevěděla o okolním světě, když byla pořád opilá. Rozhodla se, že se sebou něco udělá, ale už bylo pozdě. Matka se nedokázala vzpamatovat. Neměla přátele, už ani rodinu, a jediné, co jí dokázalo pomoci, byla protialkoholní léčebna. Váhala, ale nakonec se rozhodla tam jít. Malé Lence už mezitím bylo sedm let a už od šesti bydlela ve své nové adoptivní rodině. Když matku po roce pustili, bylo Lence osm let. Matka se ji snažila najít. Když jí v dětském domově řekli potřebné informace, vydala se za ní. Když přijela na místo a uviděla ten velký krásný dům, zaváhala, jestli má zaklepat. Přemýšlela, jestli má nechat dcerku být a neplést se jí do života, anebo o ni dál bojovat. Stála před tím velkým domem s očima plnými slz.

Autor: Klára Vejmelková, 7.C

Ilustrační foto

Noční služba

Naše Jitka je dvojnásobná sestra. Je to moje rodná sestra a sestra v nemocnici v Brně. Nedávno měla noční službu na oddělení ortopedie. Když roznesla všechny večerní léky a zkontrolovala všechny pacienty, rozhostilo se na oddělení hrobové ticho. Všichni už spali, jen hodiny na chodbě krokovaly nekonečnou noc. Jitka připravila všechno pro ranní službu, uvařila si káfičko, říkáme mu smutáček, a řekla si, že služba proběhne v klidu. Dopila. Vydala se na obchůzku oddělení, na chodbách svítilo jenom modré tlumené světlo. Najednou uslyšela tichounký pláč. Zkontrolovala všechny pokoje. Všichni tiše oddychovali. Už byla na konci chodby. Hlavou jí proběhly příběhy z novin o odložených dětech a teď už to šlo ráz na ráz. Běžela pro klíče, odemkla a vstoupila do tmavé chodby. Slyšela vlastní dech i tlučení srdce. Zastavila se a znovu naslouchala, znovu to uslyšela. Zvuk se ozýval z hlavního vestibulu. Opatrně, potichu sestupovala schod za schodem, znovu se zaposlouchala a znovu slyšela ten tichounký pláč. Určitě je to odložené novorozeně. To už se rozběhla dolů. Blikla vypínačem. Oslepilo ji bodavé světlo zářivky. Když se rozkoukala, náhle je uviděla. Pod lavičkou se zimou tráslo malé kočičí miminko. Jitka se začala hlasitě smát, sundala svetr a zabalila do něj Mourka a šla mu ohřát mlíčko. Jitce se ulevilo, že to není dítě, které pohodila nějaká krkavčí matka, to by musela zavolat policii.

PS: Kocourkovi dala domov jedna z patientek a odvezla ho na chalupu na venkově.

Autor: Dominik Šustr 7.B
Foto: Petra Stejskalová

ŽIVOT KOLEM NÁS

Děti, uče se, ať si můžete vydělat na cestu do Izraele

Pan učitel Mikoláš, učitel dějepisu, koncem října absolvoval společně s dalšími pedagogy České republiky studijní seminář v Izraeli. Zajímalo nás, jaká poučení a zážitky si přivezl.

Zed' nárků

Jak jste se o tomto pedagogickém semináři dozvěděl?

Jsem zapojen už spoustu let do vzdělávání učitelů, které organizuje ministerstvo školství v Památníku Terezín, což je bývalý koncentrační tábor, a součástí těchto seminářů je i jejich nejvyšší formát, to byl tento seminář v Jeruzalémě.

Za jakým účelem jste tam jel, co Vás k tomu přinutilo?

Samozřejmě zájem o historii mě k tomu přiměl, zájem o historii 2. světové války konkrétně, a potom můj zájem o historii holokaustu. Chtěl byste takový seminář pro žáky naší školy?

Podobný seminář děláme každý rok, chystáme ho i letos 18.- 19. února tohoto školního roku. Žáci deváté třídy budou moci navštívit bývalý koncentrační tábor Terezín a některé aktivity, kterými jsem prošel i já, tam budou moci zažít. Samozřejmě bych chtěl se žáky jet do Jeruzaléma, ale bylo by to velmi finančně nákladné a ne příliš bezpečné.

Jaký máte ze semináře největší zážitek?

Můj největší zážitek je návštěva tak zvané „Zdi nárků“, kde opravdu historie kamenů, ze kterých je tato zed' vystavěna, na mě působila velmi silně.

Jeruzalém

Poučil jste se o něčem? Co bylo největším poučením pro Vás?

Největším poučením pro mě byla současnost Izraele a hlavně soužití muslimů a židů i křesťanů přímo v Jeruzalémě.

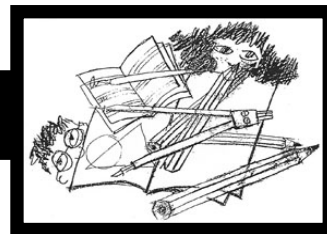
Jel byste znovu? A kdyby ano, vzal byste nás s sebou? :-D

Jel bych znovu a kdo by chtěl, tak ať se u mě přihlásí, ale myslím, že k tomu nedojde, stálo by to mnoho peněz. Děti, uče se, ať si je můžete vydělat.

Autor: Kristýna Dobšínská a Zoja Chimed Ochir, 9.C
Foto: Pavel Mikoláš

Menora

Chrám sv. Víta

Výlet do Prahy

Ve čtvrtek 8.11.2007 jsme jeli na výlet do Prahy na prohlídku památek. Zhlédli jsme tam několik zajímavých věcí jako jsou např.: Chrám sv. Víta, Vladislavský sál, Staroměstské náměstí, Zlatou uličku, Orloj, Karlův most. Byli jsme také na rozhledně, z níž jsme viděli horu Říp, americkou ambasádu, českou Eiffelovku, Národní divadlo a vůbec všechno. Na Karlově mostě malovali karikatury a lidé tam hráli na různé nástroje, jako je třeba kytara, trubka, ale ze všeho nejlepší bylo, jak hráli na valchu.

Když jsme přešli Karlův most, našli jsme sochu štěstí. Pak jsme šli kolem Karlovy univerzity, na které visela busta Jana Palacha, který se sám upálil. Nakonec jsme došli na Václavské náměstí, kde jsme dostali rozchod. Navečer jsme se sešli u sochy sv. Václava, kolem něhož stály sochy sv. Prokop, sv. Vojtěch, sv. Anežka česká a sv. Libuše. V 17 hodin jsme odjeli domů. Exkurze nám přinesla spoustu nových zážitků i poučení.

Autor: Hana Chlupáčková, 9.C
Renata Charvátová, 9.C
Foto: Marcela Kloudová, 9.A

jsme až na Václavské náměstí, kde jsme měli rozchod. Po rozchodu jsme se sešli v 16:30 hodin u Myslbekovy sochy sv. Václava na koni. Nastoupili jsme do autobusu a jeli domů. Cestou jsme rozebírali dojmy, kterých jsme byli plni. Výlet do Prahy se nám líbil.

Autor: Marcela Kloudová, 9.A
Foto: Marcela Kloudová, 9.A

Přátelství mezi 9. A a 9. D

Deváté třídy poznávaly naše hlavní město

Dne 29. 11. 2007 se 9.A spolu s 9.D vypravila na dějepisno-zeměpisnou exkurzi do Prahy. Jelikož nás bylo moc, rozdělili jsme se na dvě skupiny, a to 9.A s pí uč. Witkovskou a 9.D s pí uč. Janíkovou a p. uč. Míkolášem.

Vyjížděli jsme v 7:00 hodin od školy. Když jsme dojeli do Prahy, vystoupili jsme z autobusu a šli na Pražský hrad. Tam jsme zhlédli hrobku Karla IV. a jeho manželky, Vladislavský sál, kde se konají volby prezidenta ČR, chrám sv. Víta, kde jsme vystoupili na věž. Ta nám dala trochu zabrat, protože měla točitě schodiště a 287 schodů. Po vystoupení těchto schodů nás čekal krásný pohled na Prahu. Následovala výstava, která se jmenovala Příběh Pražského hradu. Na této výstavě jsme viděli např. obraz a sochu Rudolfa II., sochu sv. Jiří na koni, který zabíjí draka, staré mince a nádoby, desky zemské a plno dalších různých zajímavých věcí. Po skvostné výstavě jsme se vypravili do Zlaté uličky. Prohlédli jsme si její malebné domečky. Ve věži Daliborce nás upoutalo vzezení. Pak následovala výstava historického vojenství. Potom jsme se vydali na Staroměstské náměstí. Šli jsme okolo Parlamentu ČR. Ze sněmovny vyšel Jiří Paroubek a za ním Zdeněk Škromach. Zeptal se nás, jestli se jdeme podívat na zasedání. Byli jsme z toho v šoku. Paní učitelka Witkovská se zeptala, jestli se to smí. Zdeněk Škromach odpověděl, že dnes je zasedání od 15:00 hodin přístupné pro veřejnost. Na programu byly interpelace. Vyhrkli jsme ano. Paní učitelka naši účast na jednání domluvila, a protože do začátku ještě zbýval čas, měli jsme rozchod. Po rozchodu jsme přešli po Karlově mostě na zasedání do poslanecké sněmovny. Po nezapomenutelném zážitku v Parlamentu ČR následovala Pražská brána na konci Karlova mostu. (Na ní kdysi visely hlavy 27 popravených českých pánů.) Prošli

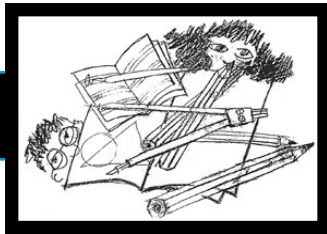
9.A v poslanecké sněmovně

Dne 29.11.2007 navštívila naše třída 9. A poslaneckou sněmovnu v rámci dějepisno-zeměpisné exkurze. A jak jsme se vlastně dozvěděli, že můžeme do sněmovny??? Před sněmovnou jsme potkali Zdeňka Škromacha, který se nás zeptal, zda se jdeme podívat na interpelace-otázky, které si politici pokládají vzájemně. A tak jsme šli. Již předem jsme byli upozorněni, jak a podle čeho se máme chovat. Také nám pohrozili, budeme-li neukázněni, dvojkou z chování. A tak jsme se vydali do sněmovny. Spatřili jsme Dagmar Havlovou a náš spolužák „Dave“, pronesl vtipně: „Šárko, seš slavná, bouchla tě dveřma!!!“ Poté jsme v dobré náladě plni očekávání šli do šatny odložit si věci a dostat kartičku, která nás opravňovala ke vstupu do galerie. Museli jsme také projít bezpečnostním rámem, který zjistil, jestli nemáme nějakou zbraň či jiný nebezpečný předmět. Když jsme vešli a usedli na svá místa, začali jsme pozorovat pány poslance.

Velice vtipné nám přišly jejich hlasité nadávky. Sněmovna nám přišla jako holubník, každý si tam dělal, co chtěl. Jeden pojídal hrozný, další si telefonoval, jiný se tam procházel, jak mu bylo líbo, a jiný zase spal. Celý sál byl velice pěkně vyzdobený, stěny pozlacené, dominantou sálu byl krásný velký lustr a jestli se nesetřásl pod tíhou hlasitých nadávek, chrápáním a mlaskáním při pojídání hroznů, visí tam dodnes. Po symbolické čtvrthodince jsme však sněmovnu museli kvůli samotné prohlídce Prahy opustit.

PS: Vše zabírala Česká televize(i nás!!!).

Autor: Dana Fialová, 9.A
Aneta Víťamvášová, 9.A

ŽIVOT KOLEM NÁS

Jak osmáci prožívali výměnný pobyt v Grossbattwaru

Vyjeli jsme ve středu v šest hodin ráno od školy. Cesta byla dlouhá, ale jak jsme se všichni moc těšili, rychle to uteklo. Dorazili jsme ke škole v Grossbottwaru a tam na nás čekali naši ubytovatelé. Moje ubytovatelka se jmenovala Nejla a byla to Turkyně. Přijela pro nás jejich máma a odvezla nás domů. Měli krásný dům a já měla svůj vlastní velký pokoj. Vybalila jsem si věci, najedli jsme se a jeli jsme na slavnostní večer na počest partnerství se školou v Dánsku.

Měli jsme tam i večeři, mohli jsme si vybrat ze spousty jídel, dezertů i pití. Pak jsme odjeli zpátky do rodin a já jsem šla spát, protože jsem byla po cestě unavená. Další den nás čekala prohlídka města. Šli jsme bez našich kamarádů na radnici, kde nás přijal místní starosta. Všichni jsme si vypili coca-colu nebo džus, co jsme na radnici dostali, a pak jsme pokračovali do vinného závodu. Prohlédli jsme si závod a paní učitelka nám nabídla, že si můžeme říct, jaké víno budeme chtít, zaplatíme ji ho a ona nám je koupí a doveze domů. Skoro všichni jsme si koupili víno, samozřejmě jako dárek pro rodiče. Vrátili jsme se zpět do školy, kde jsme měli oběd (svačinu, kterou jsme měli z domu).

Pak pro nás přijel autobus a jeli jsme si prohlédnout město Bietigheim. Po prohlídce jsem šli bruslit na místní zimní stadion. Potom jsme se už vrátili, šli jsme do rodin a měli jsme volný večer.

V pátek jsme se ráno sešli u školy a fotili jsme se. Po krátkém čekání na autobus jsme nastoupili a odjeli do města, kde jsme šli na prohlídku zámku Ludwigsburg. Je to krásný veliký zámek s velkou zahradou, kde byla výstava pohádek. Zahradu jsme také navštívili, byly tam různé pohádkové atrakce. Po obědě, který jsme měli nachystaný od rodin, jsme šli na výstavu dýní. Nikdy jsme nic podobného neviděli, z dýní různých barev a velikostí byly sestaveny výjevy na téma Noemova archa. Večer jsme se všichni sešli ve společné místnosti ve škole a tam nás čekala večeře. Bylo to typické německé jídlo a jmenovalo se Maultaschen (podle pana ředitele držkotsky).

Všichni jsme se najedli a pořádně jsme se rozloučili, protože nás čekal víkend strávený v rodinách. Následující ráno jsem se probudila až kolem desáté. Nejla ještě nevěděla, co budeme dělat. Najedli jsme se a šli jsme na procházku do města. Nejla mi ukázala některé památky, co jsem ještě neviděla, a vrátili jsme se domů. Pak jsem byla asi tři hodiny doma. Až kvečer jsme jely nakupovat a já koupila nějaké dárky domů. V neděli jsem byla celý den doma. Četla jsem si, malovala jsem a tak různě (taky jsem se nudila).

Víkendem v rodině jsem byla docela zklamaná, protože jsem chtěla být se svými kamarády jako všichni ostatní. V pondělí jsem se po víkendu opět setkala s kamarády ze třídy. Autobusem jsme všichni jeli na hrad Guttenberg. Tam jsme se trochu najedli a čekala nás ptačí show. Ukázku výcviku dravců provázel výklad, bohužel v němčině, takže nikdo nerozuměl. Po ptačí show následoval odjezd do města Bad Wimpfen a tam jsme měli rozchod. Nejlepší na tomto dni byl vodní ráj. Pro mě to bylo nejlepší z celého pobytu. Byla tam divoká řeka, tobogán, prostě super. Předposlední den byl výlet do Stuttgartu autobusem na nádraží a odtud vlakem do muzea Mercedes-Benz. Využili jsme slunečného počasí a krásu města jsme si vychutnali z rozhledny. Příležitost vidět Stuttgart z ptačí perspektivy jsme využili jen někteří, slabší povahy trpěli závratí. Moc pěkné bylo centrum Stuttgartu, dostali jsem rozchod a někteří místo nakupování a obdivování památek leželi na trávě v parku. Poslední večer jsme strávili ve škole. Rodiče našich ubytovatelů připravili večeři. Nejspíš měla být diskotéka, ale dopadlo to tak, že jsme se najedli a pak jsme popocházeli nebo seděli a povídali si s

německými kamarády. Další ráno nás čekalo loučení, tentokrát skoro nikdo nebrečel. Naposledy jsme zamávali a vydali jsme se na cestu do Česka.

Autor: Ivana Jerhotová, 8.C

Ve středu 10.října jsme v šest hodin ráno vyjeli od školy autobusem Tredos. Cesta byla dlouhá, ale uběhla pěkně a rychle. Ani jsme se nenadáli a už jsme se vítali se svými „německými kamarády“, jak by řekla paní učitelka, a z pozadí na nás řval pan Kazdera, náš oblíbený řidič: „Pokud mi tam vzadu rozflákáte ještě jeden odpadák, tak si to budete platit!“ Později jsme se také dozvěděli, že jsme kretění.

Bydlel jsem ve vesničce Prevorst v menší vilce u dvojčat Juliána a Lukáše s kamarádem Jakubem Adamem. V této rodině se mi dařilo dobře a nic mi nescházelo. Avšak během pobytu jsem se nespřátelil jen se svými ubytovateli, ale i s ubytovateli svých kamarádů a po dvou dnech jsme se spolu bavili, jako by se nechumelilo.

Ve čtvrtek a v pátek jsme si prohlédli městečko Grossbottwar, byli jsme přivítáni na radnici, podívali jsme se do místní vinárny, prohlédli jsme si zámek v Ludwigsburgu a v jeho parku jsme se pobavili prohlídkou muzea Bratří Grimmů.

Víkendu se všichni báli, ale nakonec jsme ho šťastně přežili. Moje rodina oslavovala narozeniny a byli jsme se podívat v zábavním parku nejen s rodinou, která nás ubytovala, ale i se spoustou dalších českých i německých kamarádů.

Po víkendu jsme se vypravili na „krátkou“ procházku na hrad a užili jsme si v Aqua parku v divoké řece nebo v neosvětleném tobogánu. Také jsme se podívali do muzea Mercedes Benz, zatímco pan Kazdera létal po opravách s nabouraným autobusem. Závěrečný večer jsme se všichni sešli v Grossbottwarské škole na poslední rozlučkový večer u rautových stolů. Až se všichni najedli, zahráli jsme si Song star, popovídali jsme si a naposledy jsme šli domů k rodinám, co nás ubytovali. Ráno jsme se všichni se smutkem a někteří i se slzami v očích rozloučili a vydali jsme se na zpáteční cestu, která již byla klidná.

Autor: Petr Janík, 8.C

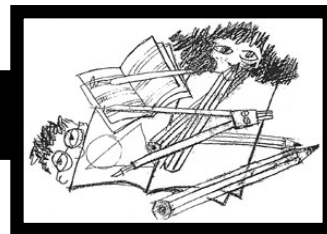
Skauting

Když jsem byla ve čtvrté třídě, sedla jsem si za kamarádkou Markétou, která chodila do skautu, ale já tam nikdy chodit nechtěla. Nevím proč, ale asi mi to připadalo divný a hlavně trapný. Asi před rokem jsem ani skoro nevěděla, co to ten SKAUT je. Teď tam chodím a jsem moc ráda, že jsem členkou skautu a našeho roje. Přivedla mě tam ta kamarádka Markéta. Vždy mě přemlouvala, ale já jí vždy odpovíděla, že ne (myslela jsem si, že je to trapná). Jednou jsem to tedy zkusila a šla jsem, bylo to super, hráli jsme tam hry a učili jsme se věci, co jsou pro život důležité, a hlavně mě zaujal pes Venoušek. A hned další schůzku jsem se začala zajímat o kroj. A na mé třetí schůzce jsem si ho objednala. Jmenuji se Strepty, protože jsem měla v krku 3x streptokoka. Tuto přezdívku mně vymyslela kamarádka Klíště.

Dodnes mě to tam baví a doporučuji SKAUT všem holkám a klukům.

Na našich internetových stránkách www.sedmicka.abahoa.cz najdete adresu. Přijďte nás navštívit! Rádi vás přivítáme!

Autor: Jana Dvořáková, 6.C

Škola kamarádí se školkami

Školka ve škole

Dne 7. 11. 2007 navštívily děti ze školky Obránců míru naši školu. Program pro ně připravila 9.A s třídní učitelkou Lenkou Witkovskou. Děti došly v 9:00 hodin, převlékly se, každý jsme si jednoho vzali na starost a zavedli je do nové počítačové učebny. Pustili jsme jim pohádku Bolek a Lolek. Po zhlédnutí pohádkového příběhu odpovídaly na otázky a za odměnu pak dostaly bonbóny. Potom následovala opičí dráha v tělocvičně. To se dětem ze školky (ale i 9.A) moc líbilo. Mohly se shoupnout na kružích a na laně, válet sudy, skákat na trampolině, sklouznout se na lavičce, přejít přes kladinu, dělat kotrmelce, přeskočit nebo podlézt kozu. Po hodině a půl jsme se s dětmi rozloučili. Všichni se už těší na další akci se školkou.

Autor: Marcela Kloudová, 9.A

V počítačové učebně

Příprava: pí uč. L. Stejskalová, H. Burianová, D. Kuthan
pomocníci z řad žáků II.stupně

V rámci projektu Spolupráce s MŠ proběhla v naší tělocvičně další sportovní akce s názvem „KLÍČEK K PEVNOSTI ŠKOLÁČEK“. Na jedenáct různě sestavených překážek, postavených z nářadí a náčiní patřící k vybavení tělocvičny, měli za úkol zdolávat budoucí žáci prvních tříd. Za pomoci žáků z druhého stupně zdolávali hravou formou jednu překážku za druhou. Za zdolání každé překážky získali vždy po jednom klíčku. Ty, po absolvování všech překážek, směnili za sladkou odměnu, diplom a klíček na krk.

Je třeba podotknout, že s obratností a šikovností na tom předškoláčky nejsou tak špatně, za což zcela určitě patří dík i kolegyním z MŠ. Tak někdy příště.

Zdroj: webové stránky školy

V tělocvičně

Školáčky a školáci

Víte, že každý rok navštěvují předškoláci naši školu. Ani letos nebyla tato tradice porušena. S panem učitelem Kuthanem, pí. uč. Královou a pí. uč. Stejskalovou pomáhala třída 6.C předškolákům. V tento den si předškoláci mohli zahrát na počítačích a vyrobit si dráčky.

Předškoláci navštěvují každý rok naši školu a my jsme nyní navštívili je. Třída 6.C s třídní učitelkou Jakešovou navštívila školáčky ve školce na Cyrilometodějské ulici. Hrála hry s malými dětmi a předškoláčky. Udělali si čtyřbarevné hady. Dokreslovali do neúplných obrázků. Zašli s nimi na zahradu, kde měli hodně prolízaček, houpačky a malé jezírko. Rozloučili jsme se a od dětí jsme dostali malý dárek.

Autor: Jana Dvořáková, Kateřina Veselá, 6.C

Dobývání pevnosti Školáček

Termín: konec listopadu

Určeno: žákům mateřských škol (celkem 121 dětí)
koordinátorům (pomocníkům) ze šestých tříd

Ve školce na zahradě

Foto: Ludmila Jakešová

ŽIVOT KOLEM NÁS

Žáci 6.C spali ve škole

Byl podvečer 23.října. Do školy jsme přišli v 17:00 a dali jsme si věci do třídy. Potom jsme se šli dívat do divadélka na film Billy Elliot. Ještě před tím, než jsme se dívali na film, jsme si mohli zahrát stolní tenis, ale skoro nikdo ho nehrál, všichni jsme dováděli v divadélku. Přišel za námi pan ředitel a řekl nám něco o tomto filmu. Když jsme sledovali film, přišla za námi paní učitelka Stejskalová (Stejle). Donesla nám větrníky, protože jsme jí den před tím dali dárek k narozeninám.

Večer s námi trávila i paní knihovnice (Pelánová). Až jsme dočtučili film (byl fakt smutnej, někteří brečeli, i my), šli jsme si do třídy pro věci a ustlali jsme si v tělocvičně (ty žíněnky byly měkký a nekvalitní/TY HADROVÝ/). Měli jsme soutěž „Kutálení ve spacácích“. Poslouchali jsme hudbu. Na stezce odvahy jsme šli okolo ředitelny a informací do šaten a vyšli jsme nahoru zpět do tělocvičny (šli jsme po kalíškových svíčkách). Pak jsme kecali a museli bohužel jít spát.

Ráno jsme vstávali už v 6:15 (děs, co?)!!! Vyčistili jsme si zoubky, balili jsme atd. (raději to taďy nebudu vypisovat). Šli jsme do kuchyňky a paní učitelka Stejskalová nám přinesla snídani (byla dost dobrá, ta snídane i paní učitelka). Pak jsme si vzali pití a bačkůrky (pantofle) a šli jsme si hrát za kamarády do školky (Cyrilometodějská).

PS: Klidně bych si to zopakovala :-)

Autor: Jana Dvořáková, Kateřina Veselá, 6.C
Foto: Ludmila Jakešová

Kam chcete na střední školu - Didacta 2007

Ve dnech 23.-24.10. 2007 probíhal na Střední průmyslové škole technické v Třebíči veletrh Didacta. Didacta je projekt, který má žákům devátých ročníků pomoci v rozhodování, kam na střední školu. Přišli se podívat žáci devátých ročníků s učiteli, ale i s rodiči, a také starší generace. Celkem se zúčastnilo osmdesát tří škol z Třebíče a okolí. Zástupci základních škol dostali brožuru se seznamem středních škol. Žáci mají tedy možnost obrátit se na svého výchovného poradce, který jim jistě brožuru zapůjčí.

Studentský parlament města Třebíče přispěl svojí pomocí, z naší školy pomáhaly za Parlament Nikola Doležalová a Marcela Kloudová z 9.A.

Povídali jsme si s předsedkyní parlamentu Bárou Němcovou, která tuto akci uváděla.

Jaký máte názor na Didactu?

Já si myslím, že Didacta je určitě prospěšným projektem, protože žáci 9. tříd si mohou udělat přehled o středních školách nejenom v Třebíči. Vyhovuje vám uspořádání stánků, nebo máte nějaké výhrady?

Technická škola je velká škola, a proto je veletrh značně roztaháný, ale alespoň má každá škola trochu místa.

Chtěla byste více škol na veletrhu Didacta?

Myslím, že číslo 83 je dostatečně velké, aby si žáci udělali přehled.

Myslíte, že by měla Didacta v dalších letech pokračovat?

Určitě.

Autor: Marcela Kloudová
Foto: Marcela Kloudová

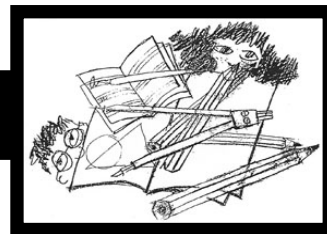

KUPUJTE GAG-BEN!

Zajímají vás úspěchy našich žáků?

Sledujte naše stránky **GAG-BEN**u!

Poslouvejte školní hlášení!

Výsledky dějepisného seriálu

Seďm vítězů stejně jako seďm trpaslíků nebo jako seďm kulí v Sarajevu má náš dějepisný seriál. Všichni odpověďeli správně na všech deset otázek a navíc často zjistili i další podrobnosti a zajímavosti. Ve vítězné seďmčce je pět děvčat a dva chlapci, všechny dívky jsou ze stejné třídy, jeden z vítězů je z prvního stupně a to dokonce z první třídy!

Zde je pořadí prvních deseti:

10 bodů: O.Gulich, 1.A, J. Nováček, 7.A, L. Stejskalová, J. Karkulíková, D. Kratochvílová, V. Kutinová, K. Prausová, všechny 8.C

9,5 bodu: A. Kalousková, 8.C

8,5 bodu: A. Pospíchalová, 7.C

7,5 bodu Nikola Kotrbová, 4.C

V první seďmce jsou dva žáci z prvního stupně, další tři žáci I. stupně mají

7 bodů: A. Saturková, 2.C, P. Kouřil, 4.B, M. Doležalová, 4.C

Další pořadí najdete v tabulce, v níž jsme nehodnotili kabinet I. pat-ro a nepřihlášeného žáka z 1.B. V seznamu žáků školy takové jméno není. Přesto i kabinetu a nepřihlášenému žákovi děkujeme za účast v seriálu.

Vyhodnocení dějepisného seriálu proběhne před divadelním představením Čert a Káča v pátek 21. prosince 2007. Někteří soutěžící nám v posledním kole poděkovali za soutěž a přáli si, aby se podobný nebo jiný dějepisný seriál zase brzy objevil. Autoři seriálu jsou rádi, že se líbil, děkují účastníkům, že se tak snažili, a pokud jde o pokračování = nechte se překvapit.

Zdroj: webové stránky ZŠ Benešova

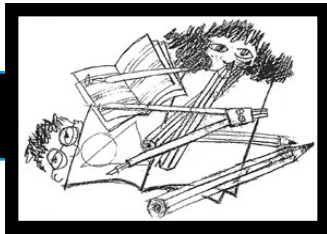
Tajný kámen (slohová práce)

Nele bylo čtrnáct let a spokojeně si žila v malebném městečku na jihu Francie. Otec však dostal práci v Anglii, a proto se s maminkou chystaly přestěhovat za ním. Nela si chtěla ze svého zamilovaného městečka vzít s sebou něco na památku. Vyšla si proto naposledy ke svému malému potůčku, o kterém věděla jen ona, a nikomu neprozradila, kam každý den mizí. Sedla si jako vždy na břeh potoka a smočila si nohy, když v tu chvíli uviděla černý kámen. Vzala ho do ruky a on ve chvíli změnil barvu z černé na zelenou. A už měla jasno, co si odveze s sebou do Anglie. Rozloučila se s potůčkem a pohádkově krásnou krajinou a šla domů. Maminka už měla sbaleno, naobědvaly se a vyrazily na cestu. Maminka se Nely zeptala, co si veze s sebou do Anglie, a ta jí ukázala černý kámen. Maminka se divila, proč zrovna tento černý kámen. Nela po dlouhém rozmyšlení řekla, že kámen mění barvu. Maminka se na ni rozzlobila a řekla, že už je dost velká na to, aby si vymýšlela nesmysly. Nela už tedy mlčela. Když dorazily do Anglie, začínaly zrovna letní prázdniny. Rodiče měli tedy čas, aby si zrekonstruovali svůj nový dům a společně s Nelou poznávali okolí a město.

První den ve škole byla Nela hrozně nervozní. Nemohla najít svoji třídu a při hledání narazila do jednoho kluka. Omluvila se mu a hned se spolu zapovídali. Chlapec jí řekl, že se jmenuje Jon. Potom ji doprovodil k její třídě. Když vešla Nela do třídy a posadila se do lavice, vydala tajně z kapsy svůj kámen a všimla si, že změnil barvu. Nela přemýšlela, co ty barvy asi znamenají. Když ho poprvé držela v ruce, změnil barvu z černé na zelenou. V tu chvíli měla radost a byla veselá, protože našla kámen. Teď je docela šťastná, že potkala toho

kluka, a kámen změnil barvu na modrou. „Už asi vím,“ řekla Nela, „co znamenají ty barvy.“ „Reagují na moji náladu.“ Když šla ze školy, tak Jona znovu potkala. Jon si s ní povídal, jako kdyby už ji znal velmi dlouho. U domu se rozloučili. Nela vběhla celá červená do svého pokoje a uvědomila si, že se jí Jon začíná líbit. Napsala si úkoly a běžela na fotbalové hřiště, kde kluci hráli fotbal. Mezi nimi byl také Jon. Právě bravurně kličkoval s míčem. Nela se něj upřeně zadívala a nevšimla si, že je na zemi velká jáma. V té chvíli do ní zahučela a vykřikla. Všichni kluci se otočili a Jon běžel za Nelou. Nela se nemohla postavit, tak ji Jon odnesl domů. Z domu jela okamžitě do nemocnice. Tam zjistili, že má Nela zlomenou nohu a dali jí sádku. Když pak přijela domů, už na ni čekal Jon, aby se jí zeptal, co se stalo. Uviděl na noze sádku a bylo mu všechno jasné. Ráno ji měla maminka odvézt do školy, ale Jon už na ni čekal před domem. Vzal ji batoh a doprovodil ji až do třídy. Takhle se o ni staral, dokud zase sama nechodila. Za tu dobu se velmi skamarádili. Jednou v sobotu někdo zaklepal na dveře domu. Nela šla otevřít, ale nikoho neviděla, jen na zemi ležel dopis. Když ho otevřela, stálo tam napsáno: „I LOVE“. Nela prvně netušila, od koho by to mohlo být, ale pak ji to napadlo. Po chvíli jí zazvonil mobil a ozval se v něm Jonův hlas, který se zeptal: „I LOVE. CHCEŠ SE MNOU CHODIT?“ Nela byla červená a odpověděla, že neví. Jon však řekl, že musí říct ano, jinak je tu prý zbytečně. Nela se otočila a spatřila jej na balkóně. Okamžitě mu otevřela a Jon ji políbil. Najednou ucítila, že ji něco v kapse hřeje. Tak sáhla tajně do kapsy a vytáhla svůj kámen, který byl celý rudý. Jonovi jej však zatím neukázala. Potom si s Jonem povídali a objímali se až do pozdního večera. Něžně se rozloučili a když usnuli, zdál se jim ten nejkrásnější sen na světě. V neděli ráno ji Jon volal, aby si sbalila spacák a něco k snědku, že půjdou na výlet, na kterém jí ukáže svoje tajné místo. Napsala rychle vzkaz pro maminku, že šla s Jonem na výlet. Sbalila si pár drobností, do kapsy si uschovala svůj kámen a už se nemohla dočkat překvapení. Cesta, která trvala docela dlouho, je dovedla k řece. Nela celá utmáčená si sedla na velký balvan, aby si odpočinula a posilnila se. Zdál se jí dolehat nějaký hukot a ptala se Jona, co je to za zvuky. Jon navrhl, aby se vykoupli, že sama uvidí. Když doplávali až doprostřed řeky, Nela v dálce spatřila vodopád. Ihned žádala Jona, aby se tam vypravili. Když jí sundal šátek, Nela uviděla tu nádhernou hučícího vodopádu. „Tak tohle je to moje překvapení,“ řekl jí Jon a něžně ji políbil. Pak ji vzal za ruku a vedl pod vodopád. Udělal krok a zmizel jí z očí. Za chvíli se vrátil a vzal ji do náručí. Nela zavřela oči a oba se skryli za vodopádem. Po chvíli ji Jon postavil na zem. Nela uviděla, že jeskyně je pěkně zařízená. Byla tam postel zhotovená z trámů, vystlaná jehličím, na stěně visela malá police s nádobím a uprostřed jeskyně vedle ohniště stál malý stoleček. Vzadu v jeskyni tekla potůček, který Nele připomínal ten, ke kterému každý den chodila, když bydleli ještě ve Francii. Jon rozdělával oheň, na kterém si uvařili večeři. Pak si sedli k ohni a začali se líbat. Nela pošeptala Jonovi do ucha, že je strašně ráda, že tady může s Jonem sedět, že se do něj zamilovala a na důkaz pravdy vytáhla z kapsy svůj zázračný kámen, který se zbarvil do červená. Tak začala velká láska. Po skončení střední školy si Jon vzal Nelu za ženu a odstěhovali se za práci do Londýna. Malý kámen si Nela zavěsila nad krbem, aby jí připomínal její štěstí. Když se jim narodily děti, každé prázdniny se společně vraceli k rodičům a pořádku výlety k velikému vodopádu a ukryté jeskyni, aby si připomněli své mládí a zrození své lásky.

Autor: Stehliková, 7.B

ŽIVOT KOLEM NÁS

Mentální anorexie

Nedávno jsem četla jednu knihu od Marie Hirse, dánské modelky, která prožila boj s anorexií, a tak jsem se rozhodla, že vám tentokrát napíšu právě o anorexii. Tahle nemoc je zákeřná, rozhodnete se, že zhubnete pár kilo, ale nakonec se neudržíte, mozek vám říká ještě víc a víc, určitě se budeš líbit! Ale začnu pěkně od začátku. Maria Hirse napsala knihu „Vím, jak chutná vzduch“, která mě velmi zaujala (doporučuji přečíst). Popisuje to hodně barvitě a na otázku proč? odpověděla, že kvůli tomu, aby ostatní dívky nedělaly stejnou chybu jako ona.

Vše začne tím, že chcete shodit tři-čtyři kilo, abyste se vešli do plavek a jak nejjednodušeji zhubnout. Hladovět! A stejně to udělala i Maria. Nejedla a když už, tak jen málo, po malých dávkách a hodně se to snažila rozkousat, aby jí lépe vytrávil. Když tu vysněnou hranici na váze zdolala, řekla si, že zhubne ještě víc, protože bude víc sexy. Když si, ale všimla, že už je jen kost a kůže, rozhodla se přestat.

Foto: webové stránky

Jenže tady nastal zlom, mozek jí pořád říkal ještě více zhubni, kluci po tobě pojedou. Jenže mozek jí to nedovolil. Podařilo se jí to teprve, až málem zemřela. Až v tuto chvíli uvěřila doktorům, že i na tuto nemoc se může zemřít. Tady vidíte, co dokáže touha shodit nějaké to kilo. Maria je nyní psychoterapeutka a pomáhá děvčatům od toho, co se stalo jí.

Autor: Dana Fialová, 9.A

Únosce přítelem (slohová práce)

Každý někdy potřebuje peníze. Feťák, kterého opustili rodiče a je bez práce, potřebuje peněz dvakrát tolik. Jediná jeho možnost, jak získat peníze, byla provést něco nelegálního. Když se vašim jediným přítelem stane droga, tak pro ni člověk udělá cokoliv. Jednou, po příšerném dni bez peněz, bez přátel, bez rodiny a bez drogy se opuštěný feťák rozhodl získat peníze přepadením malé banky. Na celou akci se pořádně vyzbrojil a připravil. Když přišel připravený do banky, napadl ho ještě zručnější plán. Unesl jednoho staršího úředníka z banky a byl si jist, že jeho rodina za něho ještě ráda zaplatí. Starého a bezmocného úředníka odvezl do lesa, kde měl nedobytný úkryt. Úředníka začal vyslýchat, aby mu řekl jméno své rodiny, ten na to ovšem odpověděl, že žádnou rodinu nemá a že žije zcela sám. Feťák, který zoufale potřebuje peníze, chce úředníka zabít. Ten mu však řekne: „Vy jste v duchu velmi hodný a nešťastný člověk. Co se vám stalo, že jste takhle skončil?“ Feťák, udivený tím, že se úředník nebojí smrti, řekne: „Jak můžete vědět, co jsem za člověka? Vždyť se známe s bídou dvě hodiny?“ „Znám lidi! S hodně lidmi přicházím denně do styku. Vaše rodina by byla velice ráda, kdybyste se k ní vrátil.“ „Nemám rodinu.“ Takto

si povídali asi ještě šest minut. Když najednou dostal úředník záchvat astmatu a potřeboval, aby mu někdo podal léky. Feťák chvíli váhal, ale nakonec úředníkovi léky podal. Když se úředník ze svého záchvatu vzpamatoval, řekl něco, co navždy změnilo jejich osudy. Řekl: „Děkuji, zachránil jste mi život.“

Feťák si uvědomil, že je někomu užitečný a že si ho konečně někdo váží. V tu chvíli najednou vzniklo pouto mezi únoscem a obětí. Feťák si uvědomil, že úředník nemůže za chyby jeho rodičů. A řekl mu: „Můžete jít, jste volný.“ Úředník se ho ale zeptal. „A co vy? Kde budete bydlet?“ „Já nevím, snad někde přežiji.“ Úředník mu ale řekl: „Vždycky jsem chtěl rodinu a nemám ji. Nechtěl byste bydlet u mě?“ „Ale to přece nejde. Kde máte tu jistotu, že vás nevylopím?“ „Ve vás. Stejně nemám co ztratit! A navíc, vy jste mi zachránil život jednou, teď je to zase na mně.“ Feťák s návrhem souhlasil. Když se společně vraceli do domu úředníka, všimla si jich na ulici kolegyně z práce a zavolala policii. Feťáka zatkli, ale hodný úředník za něho zaplatil aukci a dal mu domov, který tolik potřeboval. Feťák dal zase úředníkovi syna, kterého si tolik přál. Když se feťák vrátil úspěšně vyléčený z léčebny, začal pořádat sezení, kde pomáhá také drogově závislým.

Autor: Kristýna Boučková, 7. C

Ptali jsme se našich čtenářů-anketa

6. ročník

1. Jak často si kupuješ GAG-BEN?

- a) vždy – 8%
- b) někdy – 31%
- c) vůbec – 61%

2. Líbí se ti časopis GAG-BEN?

- a) ano – 25%
- b) spíše ano – 39%
- c) spíše ne – 5%
- d) ne – 31%

3. Zúčastnil/a ses někdy soutěží v GAG-BENU?

- a) ano – 2%
- b) ne – 98%

4. Koupil/a sis letošní 1. číslo školního časopisu?

- a) ano – 24%
- b) ne – 76%

8. ročník

1. Jak často si kupuješ GAG-BEN?

- a) vždy – 0%
- b) někdy – 20%
- c) vůbec – 80%

2. Líbí se ti časopis GAG-BEN?

- a) ano – 5%
- b) spíše ano – 13%
- c) spíše ne – 28%
- d) ne – 54%

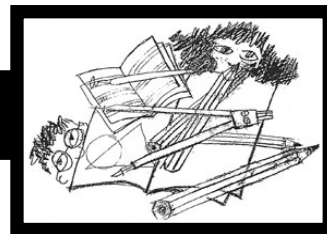
3. Zúčastnil/a ses někdy soutěží v GAG-BENU?

- a) ano – 0%
- b) ne – 100%

4. Koupil/a sis letošní 1. číslo školního časopisu?

- a) ano – 5%
- b) ne – 95%

Autor: Kateřina Sobotková, 8. C

Florbalové turnaje

Florbalový turnaj v Okříškách

V nové krásné sportovní hale ZŠ Okříšky se v pondělí 19. 11. 2007 sešla mužstva ze ZŠ Náměšť nad Oslavou, ZŠ Kněžice, ZŠ Okříšky a ZŠ Třebíč Benešova, aby bojovala o postup do okresního kola. Naše florbalové mužstvo hned v prvním zápase nenechalo nikoho na pochybách, kdo je favoritem turnaje. Snaživé mužstvo ZŠ Náměšť nad Oslavou jsme porazili rozdílem třídy 7:2. Soupeř nestačil na rychlou kombinaci našich hráčů a dařila se nám i střelba ze střední vzdálenosti. V druhém zápase jsme narazili na silnějšího soupeře ze ZŠ Kněžice. Naši borci měli rychlý nástup do zápasu a hned v první třetině vedli 3:1. Soupeře jsme překonávali především v nasazení a pohybu po hřišti. Zápas se vyrovnal až v poslední třetině, kdy naši hráči již polevili a hráči ZŠ Kněžice nás překvapili dvěma rychlými koncovkami na konečných 6:4 pro naše mužstvo. V posledním třetím zápase naši borci převládali mužstvo ZŠ Okříšky rozdílem nejméně dvou tříd celkovým skóre 12:2. Nejlepším střelcem turnaje byl kapitán mužstva ZŠ Benešova Matěj Žák, který nastřílel 14 branek.

Všem našim hráčům a trenérce paní Toufarové patří poděkování za vzornou reprezentaci naší školy.

Kapitán Matěj střílí branku

Florbalový turnaj v Třebíči

V úterý 27. 11. 2007 se v hale TJ Dukovany konalo další kolo florbalového turnaje. Naše mužstvo hned v prvním zápase narazilo na favorita soutěže ZŠ Moravské Budějovice, které bylo vyhlášeno „překvapením florbalové ligy 2007“, v jejich řadách hrál florbalový „talent Vysočiny“. Naši hráči hráli s tímto mužstvem víc než vyrovnanou hru a po vyrovnání skóre na 1:1 gólem kapitána Matěje Žáka, začali soupeře i přehrávat. Měli několik šancí ke střelení vítězného gólu. Ale vedení 2:1 se nakonec ujalo mužstvo z Moravských Budějovic po zbytečně hrubé chybě naší obrany. V tomto utkání nám chybělo trochu sportovního štěstí. Do druhého utkání nastoupili naši hráči pod vlivem nevydařeného předchozího utkání a na zápase proti ZŠ Bartuškova to bylo znát. Se soupeřem jsme drželi pouze první polovinu hry, která skončila 1:1. Ve druhé půlce zápasu, po obdržení druhého gólu a se začala rozplývat i naděje na postup do dalšího kola, naši hráči přestali hrát a prohráli 5:1. Další utkání proti ZŠ Masarykova jsme také prohráli. Mužstvo se vzpamatovalo až v posledním zápase s Katolickým gymnáziem a porazilo jej po kvalitním výkonu 4:1.

V tomto turnaji se ukázala nevyzrálость našeho mužstva, které po prvním smolném utkání nedokázalo vítězit. Vzpamatovalo se až v posledním zápase. Kvalitní individuální výkony našich hráčů jsou však příslibem lepších výsledků do dalších zápasů. O dalším florbalovém turnaji vás budeme informovat příště. Držíme vám palce, abyste se co nejlépe umístili.

Autor: Matěj Žák, 9. C
Foto: Matěj Žák, 9. C

Naše družstvo

Mezinárodní pětiutkání v Rakousku

Šest žáků ZŠ Benešova, reprezentovalo kraj Vysočina na mezinárodním pětiutkání 14.10. v Rakouském Linci. Nejlépe si vedl Josef Rygl, který se umístil na 2. místě a zlepšil si osobní rekord v běhu na 800m. Velmi úspěšní byli již bývalí žáci „Benešky“ Vašek Bohutínský, Vendula Veselá, Jan Kašpar a Andrea Hluchá.

Z výsledků: 100m žáci: 1. Bohutínský – 11,80; Dálka žáci: 1. Bohutínský – 6,18; Koule žákyně: 1. Veselá – 11,88; Oštěp žákyně: 1. Veselá – 39,04; Výška dorostenci: 2. Kašpar – 1,91; Disk dorostenky: 4. Hluchá – 33,65; 800m žáci: 2. Rygl – 2:07,18; Výška žáci: 5. Böhm – 1,60; Tyč žáci: 7. Formánek – 2,80; Výška žáci: 8. Jírovský – 1,60; Disk žáci: 8. Hůlek – 30,57; Koule žákyně: 9. Dvořáková – 8,90

Josef Rygl vítězem Běžeckého poháru mládeže

Žák sportovní třídy 9.B Josef Rygl se stal vítězem Běžeckého poháru mládeže kraje Vysočina. Rozhodly o tom poslední dva závody. V sobotu Rygl vyhrál na 2160 m dlouhé trati Běhu okolo zámku v Chotěboři a v neděli se mu totéž podařilo při Podzimním přespolním běhu v délce 1500 m v Novém Městě na Moravě. Úspěšný vytrvalec tak postoupil do republikového finále Běžeckého poháru mládeže, které se uskutečnilo v neděli 21.10. na trati Velké pardubické steeple chase v Pardubicích. Josefa Rygla k závodům připravil p. učitel Josef Vomela.

Běh Libušíným údolím a Cross Country v Pardubicích

Navzdory sněhu, který v sobotu ráno zdobil střechy i trávníky, vyrazili nejtvrdší z našich žáků a žákyň k tradičnímu Běhu Libušíným údolím. V kategorii nejmladšího žactva vyhrál Jakub Mikoláš před svým bratrem Janem a Tomášem Hrbáčkem, mezi děvčaty stejné kategorie byla Šárka Vávrová druhá. Všichni jsou z atletické přípravy pana učitele Mikoláše. V mladším žactvu bylo pořadí následující: 1. Jakub Hlaváč, 2. Jakub Švaříček, 3. Dominik Šustr. Mezi mladšími žákyněmi vyhrála Katka Němcová před Denisou Stehlikovou. V nejstarších žácích zdolal Josef Rygl Lukáše Procházku. Vítěz se však trochu šetřil, protože v neděli běžel v Pardubicích na trati Velké pardubické republikové finále Běžeckého poháru mládeže. Obhájil pověst nejlepšího vytrvalce Vysočiny a na trati dlouhé 2300 m skončil časem 8:08 min osmý. Josefa Rygla trénuje pan učitel Vomela, ostatní závodníky páni učitelé Mikoláš, Svoboda a Zeibert.

Zdroj: webové stránky ZŠ Benešova

Hovořil jsem s Luborem Machem, tvůrcem nejrozsáhlejšího webu ČR - Simpsonovi.cz

Dnes jsem hovořil s majitelem Simpsons webu Luborem Machem. O jeho webu ví snad každý druhý, či třetí Čech. Lubor Mach (21 let) má tento web už 10 let. Byl vyhlášen i Simpsonologem. Našel jsem na něho kontakt na internetu a podařilo se mi s ním spojit. Hned jsem toho využil a udělal menší rozhovor pro náš školní časopis GAG-BEN. Přeji příjemné čtení.

Kdy jsi poprvé viděl Simpsonovi?

Bylo mi asi 7 let, tenkrát u nás Simpsonovi běželi poprvé. Nalákal mě na ně bratr a jsem mu za to vděčný. :)

Ajo, zvláštní.... A pamatuješ si, jak tě na ně nalákal?

Věděl, že žeru všechny kreslené seriály. Říkal, že se Simpsonovi hodně podobají Ninža želvám, které jsem zbožňoval. Hned jsem samozřejmě zjistil, že kecá, ale přesto jsem u nich zůstal.

A proč jsi o nich začal dělat web?

Hrozně moc jsem se chtěl naučit vytvářet internetové stránky, ale neměl jsem téma. Chtěl jsem je dělat o něčem, co znám, o čem něco vím. A Simpsony jsem měl z videokazet nakoukané perfektně. Takže rozhodování nebylo složité.

Dobře.. A co si myslíš o tvůrci Simpsonových? O Mattu Groeningovi?

Asi sympáťák, nevím, nikdy jsem s ním nepokecal. :)

Web má tento rok 10 let. To je hodně dlouhá doba. Neměl jsi někdy pocit, že s tím praskneš?

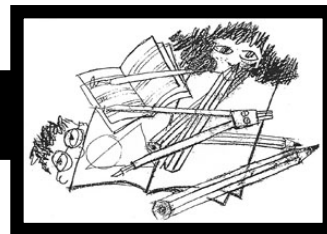
Ten pocit mám neustále. :) Web jsem začal dělat v 11 letech, kdy jediná

moje starost byla chodit do školy a včas zalehnout do pelechu. :) Teď je mi 21 let, mám fajn práci, úžasnou přítelkyni, spoustu povinností a na web už tedy času moc nezbývá. Pokouším se ale vždy návštěvníkům poskytovat ty nejžhavější informace. Hodně lidí chce, abych stránky přenechal někomu, kdo na ně bude mít více času, ale já už Simpsonovi.cz beru jako svoje 11leté dítě, kterého se jen tak nevzdám. To ho raději nechám umřít hladu. :-D

Zažil jsi i díky tomuto webu hodně dobrodružství, jako třeba, že jsi byl na dabingu 16 série, nebo jsi byl na festivalu, kde byla premiéra Simpsons movie. Jaký jsi měl díky tomu největší zážitek?

Na dabing jsem se dostal díky tomu, že jsem nebyl líný a opravdu jsem ho chtěl zažít na vlastní kůži. Prolomil jsem ledy, do té doby se žádný český fanweb jakéhokoli seriálu na dabing nepodíval. Teď už je to téměř normálka. :)

Co se festáku týká, na Letní filmové škole v Uherském Hradišti pořádám besedu o Simpsoněch už čtyři roky, vždy s obrovským úspěchem.

To, že na můj program vždy dorazí hromada zajímavých hostů (dabéři, režiséři, apod.), považuji za největší úspěch a zážitek.

Ty jo. Ty se máš:-) Já ti to úplně závidím. Hele chceš něco za ty besedy?

Myslíš peníze? Nikdy jsem za to nic neviděl :)

Kdyby se ti někdo nabídl, že ti pomůže s webem, bral bys to? Ještě nepadla vlastně řeč o Simpsons movie. Jak se ti celovečerní film líbil? Jak už jsem výše napsal, asi ne. Web беру jako svého nezletilého potomka, takže ho nechci svěřovat do cizích rukou, které by ho třeba rozmazlily. :)

Jo, pobavil jsem se, to je hlavní. Jinak na filmu bylo jasně poznat, že se snaží zalíbit všem. Od malých dětí po dospěláky. Což je ale dost

pochopitelné.

Fajn... Předposlední otázka. Naštval tě už někdy nějaký člověk kvůli tomu webu? Nebo byls někdy na nějaký blbý komentář naštvaný?

Vzhledem k tomu, že na web chodí děti okolo 12 let, rozhodně mě jen tak něco nerozhodí. A když někdo napíše nějaký nelibivý komentář, tak ho prostě smažu a neřeším. :)

Tak to jsi celkem optimista:-) No a jinak, chtěl bys něco říct naší škole???:-D

Zdravím všechny krásný holky ze ZŠ Benešova! Až budete mít cestu do Prahy, stavte se. ;)

Díky moc za rozhovor a přeji tobě i tvému webu hodně štěstí.

No a kdo se chce podívat na jeden z nejznámějších webů ČR, můžete najít na www.simpsonovi.cz.

Autor: Erik Vidlák, 8.B

RODINA HOMOLKOVIC

Herci: Fráňa: Adam Kajan
Tonda: Jan Žaloudek
Elča: Kristýna Dobšínská
Dany: Filip Krčál
Kuba: Matěj Žák
Zuzka: Ivana Benáčková
učitelka: pí uč. Simona Dobšínská

Autor: Kristýna Dobšínská
Spolupráce: Zoja Chimed Ochir
Foto: Zoja Chimed Ochir

VE ŠKOLE

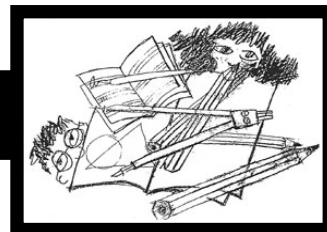
Táta Tondovi poradí,
aby ukradl učitelce
písemku a dal ji Dany-
mu do tašky...

Učitelka najde u Danyho písemku...
Učitelka: „Co to má znamenat?! A do ředitelny!!!“
Dany: „Ale to já ne! Musel mi to tam někdo dát!“

Protože je Dany pro posměch celé třídy, Elča se s ním rozejde a začne chodit s Kubou. Dany se proto s Pavlem popere:
Dany: „Co si myslíš! Je to moje holka!“
Kuba: „Není tupče, je moje!“
Elča: „Kluci, neperte se!“

Ve škole Elča vypráví Zuzce, jak se o ni kluci poprali...

Dany: „Viděl jsem, jak tvůj táta prodává nějakému děcku drogy.“
Elča: „Jo, tak na to ti tak skočím, hele nech mě být!“

NA ULICI

Elče to, co říkal Dany, vrtalo hlavou, tak se rozhodla Fráňu sledovat a opravdu ho viděla, jak prodává nějakému chlapci drogy...

Doma začala hádka...

Elča: „Jak můžeš dělat něco tak hnusného?!“

Fráňa: „Cože?! O čem to mluvíš?“

Elča: „Viděla jsem tě, jak někomu prodáváš drogy!“

Fráňa: „Prosim tě, hlavně to neříkej mámě a Tondovi.“

Elča: „Jsi můj táta, přece bych tě neudala policii, ale musíš mi slíbit, že to už dělat nebudeš.“

Fráňa: „Tak dobře.“

Ve škole: Dany vezme Elču stranou...

Elča: „Měl jsi pravdu, prosím tě, neříkej to nikomu!“

Dany: „No to mi za to něco musíš slíbit.“

Elča: „A co jako?“

Dany: „Necháš toho frajera a budeš chodit se mnou! Jinak ho prásknu policii!“

Elča nemohla nic jiného dělat, musela svůj slib dodržet, aby ochránila svou rodinu.

Tajemný příběh (slohová práce)

Sedím na ohradě patřící mému čtyřnohému krasavci. Pořád nemohu uvěřit tomu, co se mi stalo před týdnem. To, co se stalo, je pro mě naprosto nemožné - ale skutečné. Ale teď vše po pořádku.

„Ahoj!“ zavolám do bytu. Nikdo se mně neozve a pak si uvědomím, že je pondělí - tudíž rodiče mají noční a bráškové jsou u babičky. Tedy bráškové - jednomu je skoro šest a druhému zase skoro osmnáct. Hodím školní tašku na zem v pokoji a už stojím u skříně a hledám jezdecké kalhoty. „Krucí, kde jsou?“ - mumlám a už v hlavě slyším rozčilenou mamku: „Kdy si uklidíš konečně skříní?“ a svoji našťavanou odpověď: „Jestli ti na ní něco vadí, uklid si ji sama!“ Pak následuje prásknutí dveří a ještě venku směrem ke stáji slyším mamku vyšilovat. Naštěstí jsem zrovna doma sama, ale s povzdechem si uvědomím, že uklizená skříní by mi přišla vhod.

„Konečně!“ - zajásám a vyndám je. Za chvíli jsem hotová. Vtom uslyším venkovní zvonek. Venku uvidím svého kamaráda, jak na mě vyzvání. „Něco s Exem?“ - zašeptám zděšeně a pádím za ním dolů. „Ex utekl, promiň můžu za to já...“ - koktal, co se stalo, ale já pochopila hlavní věc: Exkalibr utekl!!! Pak utíkám ke stájím kamarádových rodičů. Tam stojí dva koně na dvoře. Na nic nečekám a vyskočím na prvního koně. Zdeněk vyskočí na druhého a protože je tam málo místa a nechce se nám couvat, po vzoru westernových quater horse se otočíme na zadních a pádíme tryskem směrem k lesu, kam utíkal.

Hledáme a zoufale voláme jeho jméno. Pak mě napadne hrozná myšlenka, proč neodpovídá. „Skála!“ - křiknu a otočím koně směrem ke skále. „Krucí, ta propast tam je tak hluboká a tmavá...“ - myslela jsem na to nejhorší.

Dojeli jsme tam a s hrůzou sledovali koňské stopy a stopy krve.... Vedlo to na samý okraj skály. Se Zdeňkem jsme si vyměnili vyděšené pohledy. Vydali jsme se na okraj a pohlédli dolů. Byl tam... zatočila se mi hlava a málem jsem spadla dolů, kdyby si toho Zdeněk nevšiml a nechytíl mě. Potom jsem vyhoupla na hřbet koně a ujížděla pryč.

Nedívala jsem se dozadu, dopředu, ani nikam jinam - prostě jsem chtěla pryč. Pak jsem najednou uviděla nádhernou mýtinu, posetou drobnými kvítky. Nikdy jsem tady nebyla, což mě dost překvapovalo. S Exkalibrem jsme projeli celé okolí svého bydliště - na tuhle mýtinu jsme ale nenarazili, neznám to tu.

Přestože byla noc, na té mýtině bylo svět.... „Co to je?“ - zeptala jsem se sama sebe. Najednou se mi zatajil dech.... „Exkalibre?“ - zašeptala jsem překvapeně. Najednou to nádherné zvíře zvedlo hlavu a podívalo se na mě svými krásnými očima. Podívala jsem se na něj pořádně a na jeho čele byl stříbrný roh! „Exkalibre?“ - zašeptala jsem.

„Jsem to já, neboj se mě,“ - řekl najednou a mně vyschlo v krku.

„Asi jsem se zbláznila... ale krutě,“ - pomyslela jsem si.

„Pomůžeš mi, prosím?“ - zeptal se mě. Já mlčky přikývla.

„Našla jsi mě dole, ale to bylo jen tělo, tohle je moje pravá podoba, kterou skrývám. Viš, jsem poslední z jednorozců a protože jsem už jen duch, ty mě máš zachránit,“ - řekl... „Jak?“ - zeptala jsem se, když se mi hlavou honilo snad milion otázek bez odpovědí. „Poslouchej, prosím. Musíš slézt k mému tělu a posypat na něj tento prášek dřív, než přijde vlkodlak - postrach jednorozců, jde po mně....“ - POZOR NA NĚJ! - a podal jí prášek, který byl bílý jako sníh.

„To je sníh z křídel Pegase,“ - vysvětlil jí, věnoval jí prosebný pohled a zmizel. Udiveně jsem se dívala na prázdné místo. „Nezdá se mi to - mám ten prášek...“ - Je to lehký úkol! - „Jdu hned teď!“ - rozhodla jsem se a vydala ke koni. Nasedla jsem a cvalem jsem se vydala ke skále. Po asi hodině jízdy začalo být divné, že se pořád motám okolo stejného

stromu.

„Co to...?“ - ptala jsem se pořád. Najednou jsem si uvědomila, že tohle je asi bludiště. „To mi opravdu chybělo...“ - zavrčela jsem. Po dlouhé době jsem našla konečně cestu ke skále. Ke skále jsem dojela těsně před rozedněním. „Počkat!“ - uvědomím si náhle. „Jak mám slézt bez lana?“ - Seskočím z koně těsně u skály a podívám se po zemi - jako by tu mohlo být lano... „JUPÍÍÍ!!!“ - zajásám, protože na zemi se opravdu povalovalo lano. „No jo!“ - Vždyť Zdeněk bral lano, kdyby se něco stalo...

Vezmu lano a pevně ho přivážu k nejbližšímu stromu.

„Je to trochu na hlavu,“ - uvažuji, zatímco lezu dolů. Chystám se vyndat prášek, když uslyším zavrčení. Zděšeně se otáčím na hrozně velkého, chlupatého vlka. „Počkat, není to vlkodlak, že ne!“ - zvolám na tu příšeru. „Teď!!!“ - zazvonilo mi v uších a hodila jsem prach na bezvládné tělo a z těla najednou vyšly podivné a hlavně silné paprsky světla. Vlkodlaka to oslepilo a pohltilo. Když ustalo, začalo se tělo zvedat. Exkalibr se po mně podíval a z čela mu vyrostl stejný roh. Vrhla jsem se k němu a on velmi silně zaržal, jako by mi do ucha říkal: „Jdeme domů... děkuji...“ - „Co bych pro tebe neudělal Exi...“

A vydali se šťastně domů, od té doby si rozuměli líp, než obvykle...

Autor: Jana Slámová, 6.C

Milý Ježíšku!

Dovol, abych se Ti představil. Jmenuji se Chlupáček, Ondřej Chlupáček. Piši Ti dnes 14.11.2007. Musím se Tě zeptat na dvě otázky?! Za prvé - máš ICQ? A za druhé, hele, existuješ ty vůbec? Věřím, že ano, protože jestli ze mě rodiče do mých skoro 15 let dělali blbečka, by mě trochu nadzvedlo? Jo a ještě jedna otázka, OMG (oh my god) vysvětlí mi, jak krucifiks zaleží pololetní vysvědčení na tom, co mi doneseš? A předem Tě varuji, nechci Tě nějak vydírat, to ne, ale jestli mi nic nedoneseš, tak jsi synem smrti, ne boha, to ti garantuju, kámo!! Jo, a nechci nějak bonzovat, ale paní učitelka Fraňková si letos nic nezaslouží!! Asi se ptáš proč. No tak na konzultační hodině, to je pekelná věc, kterou v nebi logicky nemáte, mi napsala paní učitelka 3-4 a ještě mi podrhla čtyřku!

A teď přejdeme k dárkům: chtěl bych nový počítač, novou žákovskou knížku, hodinky, kolo, jednokolku, koloběžku, novou učebnici do němčiny, kterou osobně nepotřebuju, ale pro klid duše paní učitelky Zahrádkové, také bys mi mohl nadělit dvojku z ČJ, MA, CHE a AJ, dále by bodl nový mobil, sice mám nový asi 4 měsíce, ale nevdá.

Autor: Ondřej Chlupáček, 9.D

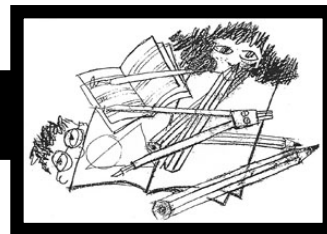
Milý Ježíšku,

slyšela jsem, že umíš plnit přání, když se Ti pošle dopis. Jsem jeden z dílů člověka. Říkají mi levá noha. Nedávno si se mnou pán vykračoval po chodníku, najednou jsem uklouzla a pán se rozplácl na zem. Nejdříve zanažoval, ale pak začal hroozně sténat. Já jsem také ucítila hroznou bolest. Přijela pro nás / mě s pánem / sanitka a odvezla nás do nemocnice. Tam si mě vyfotografovali. Zjistili, že jsem zlomená. Já jsem to věděla hned, jak jsem uklouzla. Pak do mě píchali, tahali za mě a nakonec mi dali bílý, tuhý obal. Ten prý budu mít několik týdnů. Pánovi říkali, že jestli se nezlepším, dají do mě šrouby. Au, au, už teď cítím tu strašnou bolest. Proto Tě, milý Ježíšku, moc prosím, abys mi donesl hodně vápníku a abych se brzy co nejlépe zahojila, aby nedošlo na drátování.

Prosím, zahoj mě co nejrychleji a zbav mě toho bílého obalu, ve kterém se nemohu ani trochu hýbat.

Moc Ti děkuje levá, zlomená noha

Autor: Aneta Coufalová, 9.D

Znáte sestry Diddlinkovic ?

Míša Cahová a její sestra Nikča mají rády Diddlinky. Vyzkoušíme, co o nich vědí, když je mají tak rády.

Otázky:

1. Jak se ti zalíbily Diddlinky?
2. Proč tě zaujaly? Přišlo ti to moderní nebo se ti prostě líbily?
3. Co uděláš, když za výlohou uvidíš tričko s Diddlinkou?
4. Máš nějaké věci s Diddlinkami?
5. Co víš o Diddlinkách?
6. Myslíš si, že jsou Diddlinky moderní? Proč?
7. Pojmenovala sis své (plyšáky) Diddlinky? Jak?

Odpovědi:

NIKČA:

1. Přišly mi hezoučkový.
2. Líbily se mi jejich velké nohy.
3. Maminka mi ho koupí, protože mi ho slíbila.
4. Plyšáka, krabičku a tepláky.
5. Víím, že mají nejradši super smradlavý syrečky a sladkosti. Narodily se v doupěti na květinové louce.
6. Ne. Není to ta přehnaná věčička.
7. Ano. Bělínka.

MÍŠA:

1. Jsou roztomilý a nevypadají jako šílení plyšáci.
2. Líbily se mi, zaujal mě dlouhý ocas a velké uši.
3. Přemluvím maminku, aby mi ho koupila, i kdybych to měla nosit jako noční košili.
4. Krabičku, plyšáka, bloček, noční košili a udělala jsem si se svou sestrou a kamarádkou Kačkou blog na internetu.
5. Pochází z tvarohové země. Víím, že je těžká jako dírká v síru a že je to druh hlodavce Tarbík.
6. Ano, a hlavně jsou moc roztomilý!
7. Ano. Lilínka.

NIKČA: Diddlinci jsou super!!!

MÍŠA: Ať žijí Diddlinci!!

Jana Dvořáková, 6.C

Mini testík pro holky

Jaký typ kluků se k tobě hodí?!

1. Když tě tvůj idol pozve na rande, kam bys chtěla jít?
 - a) do čajky
 - b) do parku
 - c) do restaurace
2. Je Valentýn, co bys chtěla od svého kluka dostat za dárek?
 - a) něco drobného, např.: plyšáka
 - b) kytku
 - c) drahý řetízek
3. Jaký je podle tebe ideální kluk?
 - a) kluk, který to umí pořádně rozbalit
 - b) hodný kluk, který to s tebou myslí vážně
 - c) kluk z bohaté rodiny, který ti může dát modré z nebe

4. Jak by podle tebe měl vypadat tvůj kluk?
 - a) skejťácký typ, svalnatý, šampónek, pohledný
 - b) obyčejný kluk, sportovní postavy, pohledný
 - c) značkové oblečení, normální postavy, pohledný

5. Na čem ti na klukovi nejvíce záleží?

- a) aby byl hezký
- b) aby byl hodný
- c) aby byl chytrý

- A) Máš nejvíce odpovědi (a)?

Tak v tom případě se k tobě nejvíce hodí kluk spíše drsný, který má rád pořádnou pařbu a umí se skvěle bavit. Hodně ti záleží na vzhledu, aby ses za něj nemusela stydět před kámošema.

- B) Máš nejvíce odpovědi (b)?

Tak v tom případě se k tobě nejvíce hodí kluk spíše romantický, kterému na tobě záleží a nejsi pro něj holka na víkend. Hodně ti záleží na tom, aby byl hodný a na vzhledu ti nijak zvlášť nezáleží.

- C) Máš nejvíce odpovědi (c)?

Tak v tom případě se k tobě hodí kluk spíše gentlemanský, který ti dá všechno, po čem jen zatoužíš. Hodně ti záleží na tom, aby byl chytrý, ale i hodný, a který by tě rozmazloval.

Autor: Zoja Chimed Ochir, 9. C
Hana Chlupáčková, 9. C

Významné osobnosti-TEST

*tento test je pro žáky do 5. ročníku

Tento rok jsme si pro vás připravili testy na téma slavní, významní a zajímaví lidé.

Jak se původně jmenoval Cyril?

.....

Jak se jmenovala babička sv. Václava?

.....

Koho nechala matka sv. Václava zavraždit?

.....

Jak se jmenoval Karel IV. za mlada?

.....

Jak se jmenovala matka a otec Karla IV.?

.....

Napište mi nejznámější knihu a film od Boženy Němcové!

.....

Jak se jmenoval první československý prezident?

.....

Co učil Jan Amos Komenský v Přerově?

.....

Vyjmenuj nejméně 2 manželky Karla IV.!

.....

Kdo zabil sv. Václava?

.....

Dokážete správně vyplnit tento test? Můžete mít jednu odpověď špatně, abyste byli zařazeni do slosování. Vyplňte test a vložte ho do schránky GAG-BEN. A doufáme, že budete vylosováni a získáte jedno číslo časopisu.

Autor: Jana Dvořáková, 6.C

SPORTOVNÍ VÁNOCNÍ TURNAJ

KDO? 6. a 7. ročník:

KDY? 19. prosince 2007 od 10:50 hodin

KDE? v tělocvičně

V CEM? dívky: vybíjená
chlapci: florbal

KDO? 8. a 9. ročník:

KDY? 20. prosince 2007 od 9:45 hodin

KDE? v tělocvičně

V CEM? dívky: přehazovaná
chlapci: florbal

Vezměte si s sebou sportovní oblečení, pevnou obuv, jídlo, pití a dobrou náladu!

Seznam hráčů odevzdejte do 5.12.2007 do 12:00 hodin Marcelle Kloudové z 9.A

Která třída neodevzdá, bude automaticky vyloučena!

UPOZORNENÍ

Při neukázněném chování se žáci vrátí do tříd a turnaj se zruší!!!

Koordinuje: Eva Pokorná
Vydává: ZŠ Benešova, Třebíč

GAG-BEN